

NR. 3 - 2022 - 91. ÅRG.

GIDEONBLADET

UTGIVER

Utgitt av:

The Gideons International in Norway

Ansvarlig redaktør:

Steinar A. Hopland

Layout:

Kjersti Graatrud Aronsen

Trykk:

HG Media as

KONTAKTINFO

Adresse:

Malmskriverveien 4
1337 Sandvika

Telefon: 67 13 95 20

E-mail: post@gideon.no

Hjemmeside: www.gideon.no

Org.nr.: 969 960 702

KONTONUMMER

8200.01.39935

Søk på **Gideon**

VIPPS: 19938

LANDSSTYRET

Landsformann

Per Inge Langeland
Mobil: 922 15 090
pil@lyse.net

Nestformann

Arnor G. Evensen
Mobil: 901 56 404
agundere@online.no

Landsøkonom

Kjell Morten Jekteberg
Mobil: 934 25 537
kjell.morten.jekteberg@gmail.com

Tilsynsmann

Vidar Grindheim
Mobil: 911 11 321
norcert@gmail.com

Region Øst

Kjell Rustand
Mobil: 906 78 909
kjell.rustand@live.no

Region Sør

Geir Hjelset
Mobil: 966 40 700
geir@unibil.no

Region Vest

Stein Arne Haugland
Mobil: 906 59 264
stein.arne.haugland@gmail.com

Region Midt

Per Edvin Frisvoll
Mobil: 993 29 539
pefrisvoll@gmail.com

Styremedlem i det internasjonale hovedstyret

Robin A. Wold
Mobil: 901 31 090
robin.wold@outlook.com

Til venstre: Allan J. Huth og hans kone Terry var med som TGLs representanter på Landsmøtet i Bergen.

Forsidebildet:

Nye medlemmer, Lise Marcela og Torstein Magne Mangelrød, som også deltok på Landsmøtet i Bergen.

AUXILIARY

Leder

Reidun Kalleklev Grindheim
Mobil: 451 01 823
reidun.k.grindheim@gmail.com

Nestleder

Siv Jorunn Ullvang
Mobil: 917 61 999
sjullvang@gmail.com

Sekretær

Inger Taubo
Tlf. priv: 66 84 91 26
Mobil: 982 82 081
inger.taubo@bergersen.no

Tilsynskvinne

Elsa Marie Håland
Mobil: 976 09 642
hana_norway@yahoo.com

Region Øst

Bodil Heide
Mobil: 416 85 702
bodilheide@hotmail.com

ANSATTE

Generalsekretær

Steinar A. Hopland
Mobil: 924 83 600
shopland@gideon.no

Kontorleder

Kjersti Graatrud Aronsen
Kontor: 67 13 95 20
karonsen@gideon.no

**The Gideons
International
in Norway**

Side 5-8

Les om Landsmøtet i Bergen, hvor Egil Morland var hovedtaler.

Side 9

Gideonkort i bruk ved menighetspresentasjoner.

Side 14 og 38-39

Aktivitet og hjelpearbeid i og for Ukraina.

Side 18-20

Litt om «International Convention» i Texas.

Side 22-24

Jan Harsem skriver om «Menneskerettigheter og kristne verdier».

Side 32-33

Dr.theol Seth Erlandsson deler artikkelen «Bibelen, den kristne læres kilde og norm».

Generalsekretær Steinar Hopland

Det blir en aktiv høst!

I tiden før Landsmøtet i sommer så vi en positiv stigning i vårt feltarbeide. Om den sesongen vi går inn i nå skal være av det aktive slaget er en beslutning hver av oss i Gideon og Auxiliary tar på det personlige plan.

Vi vil at flere skal få et kjennskap til Bibelen, til tro og til vår redningsmann, Jesus Kristus. Det krever at flere blir fortalt noe fra oss direkte, eller får det trykte budskap i hånden. Både de som aldri har vært overbevist om sannheten i budskapet. Og de som har mistet det man tidligere trodde på langs veien.

Og virkemidlene vi har til rådighet for å skape en forskjell er mange nå i september:

- Du kan ta initiativ til et møte med andre i forbundet dersom du ikke mottar invitasjon til et avdelingsmøte. Det hender at avdelingene kommer sent i gang med høstens møter.
- Vi har fortsatt godt med bøker på lager – av alle typer – kontoret er rask med å sende ut. Snakk med avdelingsformannen der du er, eller gå til nærmeste avdeling med aktivitet.

- Vi har materiale på kontoret som kan hjelpe dersom du vil ha noe veiledning til hvordan du går frem i møte med personer du vil snakke med om liv og tro.
- Og i denne resepten ligger også bønnen, det å ha den beste forkynner som har vært på jorden på ditt lag. Han skal legge ordene i munnen på deg og gi deg støtte. «Jeg skal gi dere ord og visdom... (Lukas 21,15)

Du skal ha stor takk for det du har gjort og gitt til Gideon, og dermed til Guds rike, i forrige arbeidsår!

Det er ingen overdrivelse å si at Peer Gynt strevde med Gudsbegrepet. Og med å være en handlingens mann. «Ja, tenke det; ønske det; ville det med – men gjøre det? Nei, det skjønner jeg ikke». Jeg griper meg av og til i å ha denne holdningen. Jeg lar anledninger til å vise hvor jeg står passere. Skal dette bli en aktiv Gideon-høst er det, som du helt sikkert har observert, den enkelte av oss som må ta initiativ!

«Alt det din hånd er i stand til å gjøre, gjør det med all din kraft!» er oppfordringen fra Predikanten som vi legger til grunn denne septemberdag.

Generalsekretæren:

Bergens-landsmøtet bygget oss opp!

I Bibel-verset som står rett før vårt motto for forrige Landsmøtet (Kol. 2,7) blir vi oppfordret til å leve i Herren – og senere, leve i takksigelse. Muligheten for at flere vil gjøre det økte etter de tre dagene i Bergen i slutten av juni. Også nå, et par måneder etter, sitter mange av ordene og sangen lett tilgjengelig i minnet vårt. Dette kan komme til å bli, som amerikanerne sa det, a longlasting memory!

Byhistoriker og byråd

Fos oss som møtte opp allerede om torsdagen ble turen med de splitter nye Fløybane-vognene en opplevelse. Foredraget til den kjente historiker og forfatter Gunnar Staalesen ga oss detaljerte og nye fortellinger om våre mest kjente viking-konger. Noe av sagaen med utspring i byen ble tatt av kullissene som etter hvert ble våtere og våtere, temperaturen sank og lysten til å bli stående ute i vinden, med den. Men Gunnar fullførte oppdraget, det skal han ha.

Enkelte ganger når offisielle personer skal åpne noe, kan det virke som de går på autopilot. Ikke slik når Byråd i Bergen kommune, Beate Husa fra KrF, kom til oss. Hun

mente hvert et ord – hun kjente oss, hun likte oss, hun var imponert av det Gideon har gjort gjennom mange generasjoner. Der har vi en solid venn, i ledelsen av landets nest største by!

«Din rikssak Jesus være skal, min største herlighet, takk, at jeg også fikk ditt kall, og skal får være med!»

Landsformannen Per Inge Langeland, som senere disse dagene ble gjenvalgt for nok et år, holdt en innledende tale hvor våre vinnere ble fremhevet, gjester og medlemmer ble ønsket velkommen. Landsmøtet ble satt inn i tidens perspektiv og de ulike utfordringer som ligger i denne ble holdt frem. Før hovedpunktene fra årsberetningene ble vist deltakerne av Reidun K. Grindheim og Landsstyreformannen, ga sangen oss fine bilder på netthinnen:

Meg til frelse

En av sangene var «Fagert er landet du oss gav, Herre vår Gud og vår Fader!» Og videre: «Fagert det stig av blåe hav, soli ho sprett og ho glader». Bildene på netthinnen var mange. Den skjelvande blomen på bøen, vår åker med grøde; vi så alt for oss, før vi ble kastet tilbake «Skoleutdelingsaken» som har rystet

Nyvalgte styremedlemmer som var tilstede. For Auxiliary; Reidun Kalleklev Grindheim, Siv Jorunn Ullvang, Bodil Heide. For Landsstyret; Per Inge Langeland, Arnor Evensen, Kjell Morten Jekteberg, Vidar Grindheim og Stein Arne Haugland.

mange av oss som har stått midt i feltarbeidet med utdeling. Forslagene til veier å gå videre ble fint supplert gjennom forslag fra salen. De handelsreisendes egen salme, «Meg til frelse jeg intet vet» ble sunget med innlevelse av de rundt 90 deltagerne. Dette som innledning til verdenspresident Allan Huth sin omfattende presentasjon av organisasjonens arbeid. Han gikk ut av sitt verv denne sommeren og hadde selv valgt Norge som det land han ville avslutte et mangeårig virke med reiser over hele kloden. En tilsvarende, men kortere, tale holdt René Lucas på et senere tidspunkt. Hun representerte Auxiliary, kvinnekretsen av organisasjonen som også i Norge har gått tilbake til dette opprinnelige navnet. Disse to var våre gjester, sammen med sine ektefeller Terry og Cal gjennom hele møtet.

Det er godt å kunne konstatere at våre mål for arbeidet og måten vi gjør det på her hos oss ligger innenfor det som trekkes opp av arbeidsmetoder og prinsipper fra våre ledende tillitsvalgte i USA.

Et Landsmøte dette som ble mykt bundet sammen av våre egne medlemmer som leste bibelvers mellom programpostene, gjerne med meningsfylte egne erfaringer og tanker knyttet til dem.

Toner taler sterkere enn ord?

Så kommer vi til Mikael Järlestrand, evangelisten og sangeren fra Malmø som vi i

mange år har ønsket å få med oss. Etter første sang forsto alle i salen hvorfor nettopp dette ønsket har vært så sterkt. Vi kjente de gode vibrasjoner som strømmet fra scenen, vi hørte stemmeprakten Mikael er velsignet med. De treffende innledninger til hver sang, gjerne med opplevelser han har hatt i sin 30 årige karriere på veien, i Skandinavia så vel som på andre kontinenter. Alltid opptatt av å fremsnakke sin ektefelle, Linda, som deltok. Tidligere, før hun fikk problemer med stemmen, var de ofte en duo. Mikael beriket Landsmøtet denne gangen, det var det full samstemmighet om. Og han fikk oss til å «kore» hans sanger – ikke minst «Halleluja», den Israelske vinnermelodien fra Melodi Grand Prix for en generasjon siden. Vi holdt jo til i den originale, gamle hovedsalen i det som en gang i tiden var Folkets Hus, nå bygget inn i Scandic hotellet vi leide av. Det ble et mektig kor –trolig en sterkere halleluja-stemming enn det noen gang var i fagbevegelsen i de 50 årene de disponerte salen!

Landsmøtesanger, Mikael Järlestrand

Landsmøte-talere som fyller alle de krav et kresent Gideon har til disse er vanskelig å oppdrive. Men vi klarte å hente inn en som kom gjennom nåloyet med god margin, Egil Morland. Prest, professor, høyskole-rektor, forsker. Og så lett å forstå. Så helt relevant til vårt Landsmøte-motto. Så dagsaktuell. Så likandes!

Ofte treffer korte innlegg best

Deltakerne i Bergen fikk interessante inntrykk fra Argentina ved Berner Solås, glimt fra hans misjonærtid som berørte alle som lyttet, Lars Petter Østebys erfaringer og råd knyttet til avdelingsmøtene, Kjell Morten Jektebergs diskusjon omkring de inntektskilder vi har mulighet for å utnytte til sakens beste, og Robin Wolds refleksjoner illustrert med egne bilder i en lett tone, om det som egentlig betyr noe i livene våre. Børt Erik Ullvang og Siv Jorunn sang egne sanger med tekster som understreket et av hovedmålene for å komme sammen på denne måten: Det å takke og prise Gud for Hans nåde og kraftoverføring til oss gideonitter og Auxiliaries.

Og som seg hør og bør ved slike store sammenkomster; hadde vi to offer, for den ytre og indre misjon, som til sammen ga oss kr. 413 670,- med litt overvekt til det første formål. Ellers var Årsmøtet en integrert del av Landsmøtet. Her nøyer vi oss med å si at navneforslagene på forbundet gikk igjennom enstemmig, de små lovendringer likeså, og at de tillitsvalgte som skal lede forbundet frem til neste Årsmøte er

Per Inge Langeland – formann
 Arnor G. Evensen - nestformann
 Kjell Morten Jekteberg - landsøkonom
 Vidar Grindheim - tilsynsmann
 Per Edvin Frisvoll – Region Midt
 Stein Arne Haugland – Region Vest
 Geir Harald Hjellestet – Region Sør
 Kjell Rustand – Region Øst
 Region Nord – vacant

Skal vi tenke nytt?

Landsmøtets format og ikke minst plassering i året er en gjenganger i våre kretser. Ville det holde med én lang dag? Gjerne i august eller senere på høsten? Med et annet innhold? Hvor de amerikanske innlegg var kortere? Kjente tema dette. Problemet er bare at de alternativer som trekkes opp møter like mange motforestillinger som den tradisjonsrike form vi har lagt oss til. Likevel er det kanskje duket for en evaluering i det nye styret, for, på nytt, gå igjennom om det er grunnlag for en omlegging. Kanskje vi kan få med oss flere deltakere enn årets 90 da?

Vi som var sammen disse to, eller for noen, tre dagene, ble mer overbevist i vår visshet. Kombinasjonen av gjennomtenkte ord og nydelig sang ga sjelen ro, vi følte til tider at hjertet ble rensket – vi følte på behovet for å prise og love Gud. Alt det som er beskrevet i avslutningssalmen «Salige visshet»!

Det ble rapportert at de 9 kirkebesøk som ble foretatt om søndagen, og de tre det åpnet seg for senere, ble vellykkede i den forstand at Gideon ble presentert og kollekter til vårt formål gitt. Gruppen av pastorer og ledere fra lokale kirker som hadde tatt imot vår invitasjon til middag på fredag takket mye for det de opplevde som en flott kveld hos gideonitter og Auxiliaries!

Takk, igjen til alle som deltok og alle som bidro med stort og smått!

Soria Moria v/Holmenkollen i Oslo ble kunngjort som neste års landsmøte-sted. Vi har ikke vært i hovedstaden siden 1999, en by hvor det gjenstår noe å ønske før vi kan si oss tilfreds med vårt aktivitetsnivå. Det må vi klare å gjøre noe med...

René Lucas sitter foran til høyre under en av damenes samlinger.

En takk fra toppen i kvinnenes arbeid

René Lucas er en av toppfigurene i det i internasjonale styret i Auxiliary. På vårt landsmøte viste hun seg å være en meget sympatisk leder med stor innsikt i hvordan vår organisasjon skal være når den fungerer på sitt beste. Dette er en leder som har vært på utallige tilsvarende møter rundt omkring i verden, desto tyngre veier hennes ord. Hun har sendt et langt takkebrev til vårt eget styre ved leder der, Reidun Kalleklev Grindheim, som vi siterer noen linjer fra:

«Dere hadde et strålende Landsmøte. Det var både meget godt organisert og det tjente Gud på alle måter. Pastor-middagen var helt spesiell, og det var en ære for meg å dele noen høydepunkter fra damenes arbeid med lederne fra menighetene og andre gjester. Lokalene under Landsmøtet var en storslått ramme rundt møtet. Auxiliary rommet var stort og fint, og det tekniske utstyret fungerte godt for det formål å drive opplæring.

Programmet for Auxiliary-gruppen var godt planlagt. Spesielt likte jeg musikerne som satte en flott tone for de følgende samtale. Gideon-kort presentasjonen oppmuntret deltagerne mye.

Jeg vil rose dere for kollekten vi hadde med formål å samle inn mer til utdeling av Skriften. Jeg er helt overbevist om at flere vil komme til Kristus på grunn av den hengivenhet dere i Auxiliary i Norge viser!»

Reidun Kalleklev Grindheim er leder for damearbeidet i Norge. Hun skriver:

«Takk for sist til alle som vi møtte på Landsmøtet! Og takk for at de var med og gjorde samlinga til ein fest for oss alle!

Vi damer hadde fine samlingar der vi fekk bli betre kjende med kvarandre og snakka om ting som opptek oss.

Rene Lucas frå det Internasjonale styret i USA, gav oss inspirerende vitnemål og fin opplæring både i Skrifta og i Gideonarbeidet.

Sangerinne Inger Johanne Kippersund og pianist Janne Natalie Haukeland hadde flott song og musikk for oss. Dette var eit friskt pust som heva samlingane. Vi er på vinnerlaget. Vi heier på kvarandre!

Alle utdelte Nytestamenter/Bibler er ein skatt i seg sjølv som kan utrette uendeleg store ting i menneskers liv ved Guds hjelp. Kvart seld kort gir 2 Nytestamenter til utdeling. Alt dette er ein vinn/vinn situasjon. Vi er med på det beste av det beste. Guds Ord kan utrette mykje meir enn vi anar.

Vi i styret takkar for fornya tillit som vi har fått, og vil gjere vårt beste, i all ydmykhet. Velkommen til Siv Jorunn Ullvang som no blir med i styret. Vi er glade for at ho har svara ja til å vere med.»

Av Aud O. Jekteberg Nordpoll

Kortsalg på menighetspresentasjon

Guds ord ut til mennesker – det er vårt motto og motivasjon i Gideon. Til dette arbeidet trengs det midler. Hvordan kan du og jeg som medlemmer i damearbeidet være med og bidra til økte inntekter?

På flere måter, og en av dem er gjennom salg av kort. Her er mange muligheter for oss til å promotere og selge kort:

Til venner, kjente og familie. På avdelingsmøter og bønnesamlinger. Og ved menighetspresentasjoner. Dette er en fin anledning til å presentere kortene og stå ved utgangen eller avhengig av hvor en får tildelt plass, og selge kort etter gudstjenesten eller møtet.

Våre kort er helt unike:

De er designet av våre egne – du finner ikke kort med tilsvarende motiv i noen butikk.

Hvert kort inneholder et bibelvers.

Mange av kortene inneholder også et vitnesbyrd der den eller de som har mottatt en av våre bøker forteller hvilken betydning det har hatt i vedkommende sitt liv.

Hvert kort som selges finansierer trykking og distribusjon av 2 testamenter. Det gir den som kjøper og bruker kortene det privilegiet å spre Guds Ord både ved å gi den eller de som får kortet Ordet. I tillegg vil Ordet bli gitt videre gjennom testamentene som blir trykt av midlene som kortsalget bidrar med.

I løpet av presentasjonen må det orienteres om kortene og muligheten for å kjøpe disse ved utgangen.

Sett kortene godt synlig slik at interesserte får grei oversikt over hva vi har å tilby. Kjersti på kontoret sender gjerne en plakat med oversikt over alle kortene vi har. Der står også Vippsnummeret som kan benyttes ved betaling.

Lag gjerne klart pakker med 10 kort (gjærne assortert) på forhånd. Om noen ønsker å plukke kortene selv, gir vi selvsagt anledning til det. 10 kort for 200 kroner er et meget godt tilbud. Vi ligger godt under butikkpris, og konkurrerer både på pris og innhold. Det kan være vanskelig å finne kort med bibelsitat i butikk. Av den grunn kan det være praktisk å kjøpe en pakke med flere kort. Da har man kort som egner seg til enhver anledning lett tilgjengelig.

Min erfaring er at mange er begeistret for kortene våre, og gjerne kjøper flere. Her er utvilsomt et potensiale for å øke salget av kort og med det og inntekter til bibelspredningen. Benytt muligheten, til å presentere og selge kort, og bli med når gideonittene skal på menighetsbesøk.

Men husk:

Salg av kort må være avklart med kontaktpersonen i menigheten på forhånd.

Det er ingen tvil om at The Gideons International sitt regelverk er basert på en plattform med en konservativ tolkning av Skriften. Vi skal være tro mot det som faktisk står i Bibelen. Også når det gjelder samliv. Alle våre prosedyrer og «policies», som vi enkelte ganger synes er litt i overkant, er der for at vi skal holde oss på sporet slik at det ikke blir som i Dommernes Bok 17,6 «Enhver gjorde det som var rett i egne øyne».

I vår operasjonelle manual har dette nylig fått denne ordlyd: «Gideonittene tror at Bibelen er det inspirerte, ufeilbarlige og etterrettelige budskap fra Gud». Vi aksepterer den bokstavelige oversettelse av Skriften når det gjelder den standard Bibelen setter for menneskelig seksualitet: Ekteskapet skal være mellom en biologisk mann og en biologisk kvinne. Den bibelske identitet som et menneske har er det biologiske kjønn ved fødselen.

Knut Alfsvåg er professor ved Fakultet for teologi, diakoni og ledelsesfag ved VID Høyskole, avdelingen i Stavanger. Etter sin teologiske utdanning ved Menighetsfakultetet var han feltprest før han ble misjonsprest i Japan i regi av NMS. Alfsvåg har også i mange år vært bibellærer ved universiteter i Japan og Norge og er i dag professor ved den private VID Vitenskapelige Høyskole som driver forskning og undervisning. Den har ca. 50 studieprogrammer og er lokalisert i 5 byer. Høyskolen har et verdibasert grunnlag i all sin undervisning; den eies bl.a. av Diakonhjemmet, Diakonova og Det Norske Misjonsselskap. Han har i tillegg til sin omfattende undervisning og forskning deltatt i debatter gjennom ulike medier om dagsaktuelle teologiske spørsmål, også på området etikk, samliv og kirkens holdninger og endringer i disse. Vi i Gideon er takknemlig for at han vil dele sin kunnskap med våre lesere.

Den kristnes forståelse av samlivet

Bibelen har i utgangspunktet en nokså enkel og entydig samlivsetikk. Gjennom kirkens historie har det også være økumenisk enighet om innholdet i den bibelske samlivsetikken. Slik er det imidlertid ikke lenger. Hva er grunnen til det, og hvordan bør vi forholde oss til denne utviklingen om vi skal unngå å havne i selvmotsigelser og inkonsekvenser?

Hovedtrekk ved bibelsk samlivsetikk

Det første som sies om mennesket i skapelsesberetningen i 1 Mosebok er at vi er skapt

som mann og kvinne for å være fruktbare og underlegge oss jorden (1,27-28). Dette følges opp i kapitlet etter ved at mannen formanet til å forlate sin far og mor og holde fast på fellesskapet med sin kvinne (2,24). Disse og andre tekster i Det gamle testamente (GT) viser at ekteskapet har to formål. Det skal være en ramme for seksuallivet og på den måten sikre at mannen viser omsorg for sin ektefelle og deres barn, og at foreldrene sammen tar ansvar for barna sine. Samtidig danner ekteskapet også en ramme for fellesskapet mellom de to, noe flere tekster i GT legger stor vekt på (Ordsp 5,15-19; Høysangen).

Både polygami og skilsmisse er realiteter GT forholder seg til og ikke problematiserer. Men i sin undervisning om ekteskapet gjør Jesus det klart at dette ikke er en del av Guds opprinnelige plan for ekteskapet. Det er et livslangt forhold mellom én mann og én kvinne (jf. Matt 19,3-9), og som derfor også fungerer som et bilde på Kristi forhold til sin brud, som er menigheten (Ef 5,31-32). I Det nye testamente (NT) er polygami falt bort som referanse for samlivsetikken, mens skilsmisse fremdeles ses på som noe en ikke kommer bort fra i en verden preget av harde hjerter. Men etter Guds vilje med ekteskapet består forholdet mellom de to livet ut.

Seksuelt samliv mellom mennesker som ikke er gift, er Bibelen kritisk til; det oppfattes som egoistisk og korttenkt og uten vilje til å ta ansvar for de menneskelige relasjoner en da inngår i. Denne kritikken skjerpes når det gjelder seksuelt samliv mellom mennesker av samme kjønn. Seksualiteten mister da fruktbarhetsdimensjonen og reduseres til begjær forstått på rent menneskelig premisser. Fordi samkjønnssex på denne måten forutsetter en menneskesentrert livsoppfatning, oppfattes det som en form for avgudsdyrkelse (Rom 1,24-27).

At det er slik Bibelen framstiller dette, er lite kontroversielt, og inntil nylig har kirkene samstemt lagt dette til grunn for undervisning om ekteskapet og liturgier for ekteskapsinngåelse. I alt vesentlig er det slik fremdeles når det gjelder ekteskapet mellom mann og kvinne. Riktignok har vi de siste 40-50 årene sett en sterk vekst i samboerskap. De aller fleste kirker inkludert Den norske kirke har imidlertid beholdt et kritisk blikk på dette og anbefaler mennesker å gifte seg. I kirkelig sammenheng er det langt på vei allmenn aksept for at ekteskapet er den beste ramme om fellesskapet mellom mor, far og barn. Men vi har fått en ganske skarp debatt om hvordan vi i dag bør forholde oss

til det bibelske forbudet mot seksuelt samliv mellom mennesker av samme kjønn. Er det også noe vi dag bør overta slik tidligere generasjoner har gjort det?

Debatten om samlivsetikken

Den norske kirkes biskoper tok første gang stilling til homofili-spørsmålet i 1954. Den gang gjaldt det spørsmålet om å oppheve lovbestemmelsen om straff for homoseksuelle handlinger, noe biskopene ikke anbefalte. Det spørsmålet kom opp igjen i 1971, og nå anbefalte biskopene dette, noe som også ble resultatet. Men nå var homofili-spørsmålet kommet på dagsorden. Biskopene oppnevnte en komité til å se på det, og den leverte sin innstilling i 1977. Den anbefalte ikke noen endringer i den kirkelige praksis, men advarte mot diskriminering av homofile og problematiserte bibeltekstenes relevans. Fordi de knytter sammen homofili og avgudsdyrkelse, kan de ikke uten videre ses som relevante i dag, ble det hevdet.

Til Bispemøtet i 1995 forelå det en ny komiteinnstilling, Homofile i kirken. Flertallet i denne komitéen konkluderte med at monogamt, homofilt samliv var etisk akseptabelt, men ønsket ikke å likestille homofilt partnerskap og ekteskap, og ønsket ikke å gi homofile adopsjonsrett. Et mindretall i Bispemøtet sluttet seg til denne vurderingen. Det førte til en omfattende debatt om hvorvidt dette standpunktet kunne anses som kirkelig legitimt. Flere mente at det nye standpunktet måtte betraktes som vranglære og tok også konsekvensen av det ved å bestride den åndelige autoritet til biskoper og andre som forsvarte det. To utredninger

fra Den norske kirkes lærenemnd drøftet dette spørsmålet uten at en kom så mye nærmere en løsning. I den utredningen om dette som ble offentliggjort i 2006, konkluderte likevel halvparten av medlemmene med at endringer i kirkens ordninger på dette punkt ikke var akseptable. Da hadde imidlertid allerede noen av biskopene brutt med dette prinsippet ved å tilsette prester som levde i homofile samboerforhold. De biskopene som ikke aksepterte dette, tok da initiativ til å utrede en alternativ tilsynsordning for prestene i de bispedømmene som hadde biskoper som innførte den nye læren. Dette førte imidlertid ikke til noe. I stedet vedtok Kirkemøtet i 2007 at personer som levde i homofilt partnerskap, kunne tilsettes i vigslende stillinger i kirken. En fulgte altså ikke rådet fra den delen av Lærenemnda som hevdet at dette var en uholdbar endring av kirkens lære om ekteskapet.

Fra 2009 fikk vi endringer i ekteskapsloven som gjorde at personer av samme kjønn kunne inngå ekteskap. Selv om Kirkemøtets flertall ikke anbefalte denne endringen, kom debatten nå til å dreie seg om at det også burde være mulig å inngå likekjønnede ekteskap i kirken. Biskopene satte nå ned et nytt utvalg som la fram en innstilling i 2013, hvor et flertall argumenterte for at en burde åpne for dette. Kirkemøtets flertall vedtok dette i 2016, et vedtak som nå ble støttet av alle biskopene. **De inntok altså et standpunkt biskopene 20 år tidligere hadde betegnet som vranglære!**

Den nye vigslsliturgien ble vedtatt med stort flertall på Kirkemøtet i 2017. Den tradisjonelle vigslsliturgien ble likevel ikke tatt bort, og flertallsvedtaket sa at det det var full aksept for å leve og lære i kirken i samsvar med både den tradisjonelle og den nye samlivsetikken.

Argumentene og deres holdbarhet

Uenigheten i denne saken dreier seg ikke om hva Bibelen sier, men om hvordan vi bør forholde oss til det. De som har argumentert for den nye samlivsetikk, har særlig pekt på følgende forhold: 1) De nytestamentlige tekstene som forbyr homofili, setter homofili i forbindelse med avgudsdyrkelse, noe som ikke er relevant på samme måte i dag. 2) NT inneholder også andre formaninger (om slaver og kvinners underordning) som vi ikke aksepterer i dag. Vi må derfor uansett forholde oss til NT som et dokument som er preget av sin samtid. 3) Også mennesker med homofil seksuell aktivitet har et gudsforhold og en gudstro. De bør derfor ikke utestenges fra kirken, men inkluderes på linje med alle andre. 4) Seksuell orientering og seksuell praksis er en viktig del av vår identitet. Å forholde seg kritisk til andre ut fra deres seksualitet er diskriminerende og derfor uakseptabelt i kirken. 5) Det er i dag allmenn aksept i samfunnet for likekjønnet samliv, og kirken bør derfor ikke stille seg avvisende til dette.

Deler av denne argumentasjonen er viktig og relevant. Både innenfor og utenfor kirken

har mange forholdt seg uforstående og diskriminerende til mennesker med en annen seksuell orientering enn flertallet. Her har samlivsetikkdebatten utvilsomt gitt oss ny og viktig innsikt. Vi bør unngå alt som kan gi inntrykk av at menneskers verdi er knyttet til seksuell orientering og praksis. Likevel er argumentasjonen som helhet forfeilet. Seksuell orientering er et fenomen som på bibelske premisser er helt uinteressant. Enten er en gift og lever med de muligheter og utfordringer det gir, eller så er en det ikke, og lever da med de muligheter og utfordringer det gir. I vår tid, som har et usunt og unaturlig fokus på betydningen av uhindret seksuell utfoldelse, er det utvilsomt krevende å skulle leve seksuelt avholdende. Men ingen av oss velger selv de kors livet legger på oss. Samtidig peker jo både metoo-bevegelsen og kritikken av alle former for seksuell trakassering på betydningen av å fastholde de bibelske idealene også i vår tid.

NTs forfattere er vel klar over at lover og formaninger som er preget av en bestemt sosial sammenheng, ikke uten videre kan anvendes i en annen. Derfor forholder både Jesus og apostlene seg nokså fritt til mange konkrete bestemmelser i GT. NTs egne formaninger er stort sett utformet slik at de kan brukes i alle kontekster. Men mann/kvinne-relasjonen er ikke kontekstbetinget; den er allmenn, og formaninger og bud rettet mot denne relasjonen har derfor allmenn gyldighet. Det er dessuten ikke riktig at NT generelt er kvinnekriminerende. NT oppvurderer kvinnens stilling og gir henne med få unntak religiøse rettigheter og plikter på linje med mannen. Det er ikke noe her som ikke er like aktuelt nå som da NT ble skrevet.

Nytestamentet er virkelighetsnært og aktuelt

Den nye samlivsetikken har imidlertid ikke bare et problematisk forhold til NT; den har også et problematisk forhold til kirken sin historie. Jesus har lovet at han vil bevare sin

kirke. Kan den da gjennom hele sin historie ha tatt helt feil når det gjelder en så grunnleggende problemstilling som forholdet mellom mann og kvinne? Den nye samlivsetikken innebærer at alle kristne før oss har tatt feil på et sentralt lærepunkt, og at det først er nå sannheten er gått opp for oss. Er vi ikke vel hovmodige på egne vegne om vi tillater oss en slik konklusjon?

Det er utvilsomt riktig at de kirker som inntar en kritisk holdning til likekjønnet samliv får et problematisk forhold til deler av samtidskulturen. Mange vil likevel si at dette er noe kirker burde kunne leve godt med. Dessuten er det mye som tyder på at vår tids holdning til seksualiteten er så pass spenningsfylt og selvmotsigende at den neppe vil kunne overleve særlig lenge. Den nytestamentlige samlivsetikken er både mer konsistent og mer virkelighetsnær. Det er derfor mange grunner til å holde den fram også om den periodevis er upopulær.

Det er også et uløst problem hvordan en skal forholde seg til den teknologi for kunstig reproduksjon som vil løse problemet med ufruktbare seksuelle relasjoner, slik at både likekjønnede par og ufruktbare mann/kvinne-par kan bli foreldre. Dette gir etiske utfordringer hvor også Den norske kirke har oppfordret til tilbakeholdenhet. Det gjelder også den utredningen fra 2013 som åpner for kirkelig inngåelse av likekjønnede ekteskap. Dette har imidlertid ikke fått noen oppfølging i praksis, og kirken vier likekjønnede uten å stille krav til dem hva dette angår.

Dette viser etter min oppfatning at den nye samlivsetikken er inkonsistent og ulogisk og bryter med helt grunnleggende prinsipper når det gjelder kristen gudstro og kristen livstolkning.

Det er derfor svært beklagelig at biskopene og Den norske kirkes ledelse, som lenge prøvde å gjøre motstand, har blitt så uanfællende. Det er en belastning vi alle nå må leve med.

Besøk på kontoret av gideonitter fra Ukraina. Alexander og Maria Varchenko + tolken Galina til høyre.

Aktivitet i og for Ukraina

Fra mange land, inkludert vårt eget, er det gideonitter som er involvert i innsats for det krigsrammede landet i Øst. En viktig del av denne innsatsen var det som skjedde nylig ut fra Tyskland hvor man på vegne av The Gideons International, trykket opp 750.000 Nytestamenter, av disse 50.000 på russisk.

Det har vært meget stor pågang fra menigheter og enkeltpersoner i Tyskland, så vel som i alle naboland til Ukraina, som spør etter bøker som kan gis til de tusenvis av ukrainere som ikke lenger har sin egen Bibel. Mer en 500 000 av det nye opplaget er allerede utdelt. På kontoret har vi fortsatt 4000 ukrainske testamenter som kan distribueres via avdelingene våre.

En av våre «field representatives» i Ukraina, fra Bila Tserkva to timer øst for Kiev, forteller at hans familie alene hadde tatt 11 flyktninger inn i hjemmet sitt. De leser Bibelen i kjeller-rommene hvor de opphol-

der seg om natten i frykt for bomber. Flere av disse er flyktninger som ikke har vært troende. De har under disse helt nye og truende omstendigheter, fått et nært forhold til Bibelen. «Gud beskytter oss og huset vi er i, det er min overbevisning», sier han. Det er 211 Gideon-avdelinger i Ukraina og nær 2000 medlemmer.

Gideonmedlemmer på flukt

Noen få gideonitter fra Ukraina har også flyktet til Norge vet vi. For ikke lenge siden ble generalsekretæren invitert til å holde et foredrag på den kristne skolen Kongshaugen i Larvik. Der gikk det flere ukrainske barn. Noen av foreldrene var medlemmer hos oss og ville besøk oss i Sandvika en dag. På bildet ser dere Alexander og Maria og deres familie. De er helt klar på at de, så snart som mulig, vil returnere til hjemlandet og gjenoppta arbeidet i avdelingen der. Mange i småbyen de kommer fra er dessverre drept eller skadet av uventede bomber fra fly – de materielle skadene er omfattende. Han tror at Gideon trengs enda mer nå enn tidligere.

Noe å strekke oss etter!

Her er tallet vi skal oppnå i år for totalt distribuerte bøker av alle kategorier i verden:

60 592 682

Her det vi skal samle inn av penger i alle land for å få til denne utdelingen:

87 859 389 amerikanske dollars
(med andre ord nær kr. 880 millioner)

Ved utgangen av dette arbeidsår skal vi være oppe i dette medlemstallet: **259 387**

Hver avdeling skal en gang i året besøke alle kirker som er aktuelle (kirker, frime-nigheter, forsamlinger som praktiserer en evangelisk kristendom)

Hvert medlem skal hver uke, året igjennom, dele ut et personlig evangeliserings-testamente.

Hver avdeling skal vokse, i nettotall, med minst ett medlem årlig.

I Sunnmørsposten fra **1947** kunne man lese;

Det selges flere bibler i Norge enn i noe annet land i forhold til folketallet

Behovet for bibler og testamenter er så stort at Det norske Bibelselskap selger ut alt det får fra trykkeriet - på dagen. Og enda er det langt fra at det tilfredsstiller behovet. En regner med at det normale behov er ca. 100.000 bibler og testamenter for året.

I 1945 ble det trykt godt og vel 30.000 eksemplarer. I fjor steg tallet til vel 70.000. På grunn av de mange huller som oppsto under krigen må man helst ha adskillig over 100.000 eksemplarer, opplyser Bibelselskapets sekretær, prost Koren til Sunnmørsposten.

I forhold til folketallet selges flere bibler hos oss enn i noe annet land.

- Der foregår altså med andre ord fremdeles en slags rasjonering av bibler?

- En kan gjerne si det. Vi prøver å fordele det antall bibler og testamenter som kan skaffes så godt det lar seg gjøre. Vi må særlig ta hensyn til behovet for bibler og testamenter som undervisningsmateriell. Dessuten må vi ta hensyn til de evakuerte og de krigsherjede byer og distrikter hvor de gamle bibler strøk med. Gledeligvis er det også ganske stort behov for bibler i landssvikleirene og -fengslene.

Aadne og Emmy Fossnes ved Gideons stand under stevent Himmel & Hav.

AVDELING ARENDAL/GRIMSTAD

Himmel & Hav

Sommerstevnet Himmel & Hav er teltmøter, v/stiftelsen Evangeliet for alle, som har vært i mange år på Tromøya. I år var stevnet fra 15.- 24. juli, og dette var en opplevelse å være med på.

Gideon ble spurt om testamenter til ungdomsarbeidet, de fikk 210 skole norsk/engelsk nytestamenter. Aadne ble invitert til å være med på KidsCamp og dele ut testamentene og fortelle om Gideon. Det var en stor opplevelse og ungdommene var så takknemlige.

Opplegget var at de unge skulle lære å bruke testamentet, og bli kjent med evangeliene. Leder for ungdommene var Monica Helene Willumsen som er lærer og brennende for oppgaven! Monica syntes dette hadde vært

så vellykket at dette måtte bli et fast opplegg fremover. Vi ble tilbudt gratis stand, og det takket vi selvfølgelig ja til.

Vi satt opp standen ved møtestart den 15. og avsluttet lørdag 23. juli. Det var god respons og fikk gode samtaler med folk. Vi fikk også dele ut brosjyrer og annet info. matriell.

Det er Pernille og Jørn Strand som er ledere for efasenteret.no. Da Pernille opplyste at Gideon hadde sponset testamenter, ble det trampeklapp.

Hele stevnet ble overført på Kanal 10, så her fikk Gideon masse god reklame.

Med vennlig hilsen
Emmy og Aadne Fossnes

Gideonprofilen

Tor Schiander

Love is greater... Hvis du søker opp poplåten «Love is greater than pain» med Tor Schiander på Youtube, får du et møte med en meget aktiv Gideonvenn fra Flekkefjord. En fengende melodi og en tekst som har Jesus i fokus.

Tor er en av de ivrige vennene våre som rett som det er bestiller Vennetestamenter som han bruker i møte med mennesker i ulike situasjoner. Han er virksom i sin tjeneste i Flekkefjord by, gjerne også med en av sine traktater i lommen for å kunne nå inn til de han kommer i snakk med som ikke har fått en personlig opplevelse med Jesus. Det er mulig han har fått denne frimodige holdning med seg fra Frelsesarméen som er hans menighet; han kvier seg ikke for å dele sitt vitnesbyrd.

Tor forteller at han i mange år har vært musiker, han synger og spiller gitar. I yngre år var han en stund tiltrukket av transcendental meditasjon, men forsto etter hvert at de mantra de benyttet var kalleord til indiske avguder. Mens han noen år bodde i Oslo kom han inn i det han kaller «et åndelig mørke» som han med alle midler ville forsøke å komme seg ut av. En natt hvor han jobbet som vaktmann på et industrianlegg og han følte på en åndelig nød fikk han en opplevelse av at Den Hellige Ånd viste han veien han burde følge. Tor holder frem ordet fra Jesaja 58, 6-11, som er viktig for ham:

«Er ikke dette den faste Jeg har innsatt: Å løse ugudelighetens bånd, å sette fri fra åkets tvang, å slippe den undertrykte fri, og bryte hvert et åk? Er ikke dette å dele ditt brød med den som sulter, og du leder de omflakkende fattige til ditt hus. Når du ser den nakne gir du ham klær. Du trekker deg ikke unna dem som er av dine egne. Da skal ditt lys bryte frem som morgensolen, din legedom kommer snart og din rettferdighet går foran ditt ansikt. Herrens herlighet skal følge etter deg. Da skal du påkalle og Herren skal svare. Du

skal rope og Han vil svare: Her er Jeg. Hvis du tar bort åket fra din midte, slutter å spotte og å tale ondt, hvis du åpner din sjel for den sultne og metter den svake sjel, da skal ditt lys gå opp i mørket, og din natt skal bli som høylys dag.»

I en av sine traktater forteller Tor:

Jeg kjørte bil fra Oslo til Flekkefjord om natten og var kommet litt lengre enn Høvåg før Kristiansand, og hadde lenge ligget bak en treg buss. Klokken var ca. 04.00. På en kort slette ved en bakketopp kjørte jeg forbi bussen i ca. 100 km/t, med en blindsoner i veien foran. Jeg var trøtt og sliten og regnet ikke med trafikk så tidlig om morgenen. I ferd med å kjøre forbi fant jeg meg selv i en låst situasjon med en møtende bil ca. 15-20 m fra meg, i samme fil, et øyeblikk fra front til front kollisjon. Med en hastighet styrt av en Guds engel, vrent jeg rattet til venstre – ut av veibanen. Her hadde Gud gjort det slik at det var en vei som jeg traff med en påfølgende parkeringsplass. Denne kom jeg inn på, og der ble jeg stående uskadd. Verken jeg eller reisefølget mitt sa et ord.

Merk dette: På 1/5 sekund i 100 km/t bevegelse bilen seg 5,55 m. Hadde jeg svingt til venstre før eller etter det jeg gjorde, hadde jeg helt sikkert krasjet, med katastrofale følger.

Dette var før jeg ble frelst, men denne hendelsen gjorde et stort inntrykk på meg. Jeg kaller dette et bevis på at Gud er til, og Han gjør det HAN vil.

Æren tilhører Gud, Jesus og Den Hellige Ånd!

Steinar A. Hopland

En vel gjennomført internasjonalt kongress

The Gideons International har i over 100 år utviklet seg til å bli en organisasjon som spenner over fem kontinenter. Når vi er på den årlige kongress, alltid avholdt i USA, merker vi sterkt «The Spirit of America».

For noen går assosiasjonene til dette begrepet mot det prisbelønnede album av popgruppen The Beach Boys tilbake i 70-årene. Andre minnes boken av William J. Bennett som opphøyer de fineste amerikanske dyder som patriotisme, sparsommelighet, rettferdighet og fromhet. Det var som kjent navnet på et berømt pionér-fly osv. Men også atmosfæren på vår internasjonale kongress ga oss et glimt av denne «spirit».

Den årlige kongressen fikk unektelig en amerikansk touch når 2200 gideonitter og auxiliaries møttes på Gaylord Hotel & Convention Centre i utkanten av Dallas i midten av juli. Vel 1500 av de tilstedeværende var borgere av USA; selvsagt var også våre 250 gjester (pastorer og kirkeledere, noen med ektefeller) fra vertslandet. Vi var fem fra Norge, formannen og vår internasjonale representant med ektefeller samt generalsekretæren.

Ny president

Vi slås av enkelte forskjeller fra det vante. F.eks. under avvikling av det viktige valget som følger historiske amerikanske regler for gjennomføring av slikt hvor forsamlingen, rett som det er, bryter ut i et rungende «ay!»

eller et «no!» når vi skal slutte oss til noe, eller ikke. Det var ikke nødvendig å ty til noen kampvotering denne gangen, heller ikke når ny leder etter Allan Huth skulle stemmes for. Det ble hans nestformann Kevin Beal.

Kevin, som er midt i 50 årene er en ingeniør som har vært ansatt og medeier i The Neos Group of Technology LLC. Han kommer fra Birmingham i Alabama og har hatt tillitsverv, lokalt og sentralt, i Gideon i 25 år. Vi får en staut og veltalende toppleder for vårt internasjonale forbund med ham i stolen!

I en organisasjon som bærer navnet «international» i seg kunne man kanskje forventet i 2022 at flere av de ca. 200 land skulle vært representert i spissen av pyramiden, både blant tillitsvalgte og i administrasjonen. Men vi ser likevel en gledelig utvikling i så måte. André de Plessis, en advokat fra Sør-Afrika, ble valgt inn som vår internasjonale økonom (Treasurer); fra før har vi en sveitsisk leder for administrasjonen av det som gjelder arbeidet i land som ikke er selvforsørget med midler til Bibel-distribusjon (Walter Isenring). Internasjonalt, som i Norge, velges alle for ett år, men kan gjenvelges.

Det er behagelig å oppholde seg på et riktig temperert konferanshotell en liten uke når det er 40 varmegrader utenfor. Nå var dagene såpass fylt av aktiviteter og møter at det heller ikke av den grunn fantes noe incitament til å søke ut. Alt for mye å referere selvsagt, men noen korte smakebiter kan leveres:

- Generalsekretærene møttes for å snakke om sine gjøremål, både de mange glade erfaringer og de få med gruff. Dette er fine anledninger til å få kalibrert vårt arbeid i Norge mot det beste internasjonalt.
- Adm. direktør Dan Heighways redegjørelse viser at vi har 4 % medlemsreduksjon i Gideon, 1 % i Auxiliary, men samtidig 5 % økning i land som er under utvikling. Det skal satses mer på Friends of Gideons. Det kommer en ny type personlig evangeliseringstestamente. Den nye operasjonsmanual som er utarbeidet (og som foreligger hos oss, men kun på engelsk) reduserer alle bestemmelser og manualer fra 500 sider til 200. Mye var lagt til i årenes løp – ingenting var fjernet. Opprydningen gjør det lettere å forstå hvordan vi skal drive. Visste du at denne organisasjonen har delt ut 2,4 milliarder Bibler og Nytestamenter i verden siden vi startet opp med aktiviteten i 1905?
- En rekke kjente «preachers» fra hele USA var innom kongressen, noen av dem har lange boklister de har forfattet. De priste Gideon og det vi utfører over hele kloden, de takket oss for måten vi presenterer Guds Ord på, og de ga oss lykkeønskninger på veien videre.
- Et nytt element i år var «Victory Fair». En intern messe og utstilling av det som foregår i forbundet. Over 20 land viste eksempler på hvordan de jobber, med videoer, brosjyrer, utstillinger og fortellinger fra det praktiske arbeidet. Her var det mye å ta til seg.
- Mens mye var felles, hadde Auxiliary også egne sesjoner med taler, diskusjoner, gode sangkrefter og mye mer. Arbeidet deres kunne sikkert utviklet seg enda nærmere de store målsetninger som er satt, men mange resultater er slående gode, noe de også høstet mye ros for av den sittende «presidenten». Deres gruppe-diskusjoner ble kalt produktive, det samme med den undervisning som ble gitt.
- Vitnesbyrdene ble kanskje det som fanget mest oppmerksomhet. For meg var det sterkt å høre at flere av disse var tidligere kriminelle av det hardbarkede slaget som gjennom å ha funnet Gideon-bibler kom inn i en utvikling som førte dem til Gud, og videre inn i aktiv kirkelig tjeneste, som pastorer eller ledere. Noen av disse var på tampen av sin karriere og takket oss i rørende taler for at livene deres hadde blitt så fylt av dypt meningsfylte aktiviteter, i et par tilfeller i 30 år. Vårt forbund hadde på et tidspunkt lagt

ut Skriften, den ble lest av en søkende fange, og vi ble slik et redskap for Gud som gjorde denne gråsteinen av et menneske om til gull, i Hans tjeneste!

- Auxiliary i USA har bestemt seg for å sende et personlig brev til alle som sitter på «death row» - i en celle i ventekorridoren for eksekusjon av dødsdom – og fortelle dem om Jesus og muligheten de har for å få en Bibel og finne frelse.

- Vår nye leder Kevin Beal holdt en inspirerende appell til oss om viktigheten av at hvert eneste medlem i Gideon og tilsvarende i Auxiliary tenker på hvordan han eller hun kan forlate organisasjonen litt bedre enn slik han/hun fant den når man ble tatt opp som medlem.

- På disse meget godt besøkte kongressene befinner det seg også barnefamilier. De minste så ut til å ha et svært kreativt program som også hadde klare innslag av søndagsskole, midt i uken. Men det som slo meg sterkest var ungdomsprogrammet denne gangen som vi fikk en smakebit av fra scenen. De korte, men treffende innleggene fra hver av de eldste tenåringene dreide seg om hva Jesus betød for dem, hva en slik International Convention kan gjøre med styrken i deres trosliv, og ikke minst hvordan Kristus spilte en rolle i hverdagens sysler i deres unge liv. Facinerende, opplysende og inspirerende for oss som er kommet mye lengre i vår vandring.

- Av de forskningsfunn som ble presentert nevnes at i den vestlige verden er det bare 16 % av de som kaller seg kristne som leser i Bibelen hver dag! Her ligger en stor utfordring for oss som skal være ambassadører for vår tro. Hva gjør vi egentlig selv når vi skal være 100 % ærlig? Hvordan snakker vi med andre om dette – i og utenfor vår familie? En siste hilsen fra Allan Huth i hans kapasitet som president i organisasjonen var å be oss gjøre alt vi kan for å vokse som kristen, som ektefelle, som kollega og som god nabo.

En internasjonal kongress av dette formatet, og med disse deltagerne, gir oss nettopp mulighet for det. Om du ikke allerede har vært der, benytte første mulige anledning:

Louisville i Kentucky en uke i juli, 18. – 22. i 2023!

Å jobbe med seg selv var en utfordring som gikk igjen i mye av det som hørtes fra scenen. Det samme budskapet hørtes også i de store profetenes tid. De ga klare anvisninger for oss. Jeremia, en av disse, beskrev de som var på rett kurs slik:

«Han skal være lik et tre plantet ved vann, som strekker sine røtter mot bekken, og som ikke frykter når heten kommer, og alltid har grønne blad, og som ikke engster seg i et år med tørke og ikke holder opp å bære frukt.»

Tid for å stemme hos Auxiliary. Kristin Wold og Kirsten Langeland var på plass.

Foto: Kirsten Langeland.

VITNESBYRD

Franscisco fra Latin Amerika

I en alder av 20 år var Franscisco Orozo allerede i fengsel. Da han satt fengslet i et Latin Amerikansk land fant han et nytestament fra Gideon.

En dag mottok han marijuana fra en utenfor institusjonen og han bestemte seg for å lage en sigarett av dette og bruke papir fra Bibelen. Når den innsatte han delte celle med så dette sa han: «Ikke gjør det du tenker på, finn noe annet å lage den cigaretten med» Men han ville ikke høre. Han åpnet Nytestamentet og rev ut en side. Han skulle til å

rulle dette til en sigarett da han begynte å lese det som sto der. Det var fra Åpenbaringen 22,19:

«Og hvis noen tar bort noe fra ordene i denne boken, da skal Gud ta bort hans del fra Livets Bok, fra den hellige byen og fra det som det er skrevet om i denne Boken.»

Han ble sjokkert av disse ordene og skalv. Han var preget av redsel og forsøkte å plassere den utrevne siden tilbake i Nytestamentet, og lovet Vår Herre at han aldri ville forsøke noe slikt igjen. Senere mottok han Kristus som sin personlige Frelser.

Av Geir Lahnstein, avd. Asker og Bærum

Benitas mirakuløse helbredelse

Fra vårt medlem har vi fått denne sanne historien, fortalt av hennes far Willy Andreassen:

Familien Andreassen bodde på Gjøvik og flyttet noe senere til Mjøndalen. Datteren Anita var da fem år gammel og hadde over lengre tid vært plaget av kyssekyken og dens ettervirkninger. Tilstanden hadde gradvis forverret seg, og i den siste tid var hun blitt ganske medtatt og til slutt opplevd som kritisk syk. På Gjøvik og Drammen sykehus hadde familien fått hjelp, men var blitt henvist til Rikshospitalet da dette var et komplisert tilfelle.

Og her starter den mirakuløse historien om Benitas helbredelse: Pappa, Willy, var bunn fortvilet, men hadde hørt om Snåsamannen som hadde vært til hjelp for mange mennesker. Da det var som verst stoppet han bilen på en tilfeldig busslomme, fant frem telefonnummeret til Snåsamann og ringte ham.

Han fikk ikke tak i Joralf Gjerstad, men det var en annen godt voksen mann som tok telefonen. Han sa at Joralf ikke var til stede, men at han kanskje kunne hjelpe.

Willy fortalte da ganske inngående om Benitas sykdomsforløp og at det på sykehuset bl.a. var snakk om å gjøre en transplantasjon med ny lever. Det ble en litt lengre pause i den andre enden av telefonen, og så sa mannen: «Ta henne en ny tur til sykehuset for en undersøkelse!»

Willy tok da Benita med seg til Rikshospitalet hvor legene undersøkte henne grundig. Da sa den ene legen: «Jeg skjønner ingen ting. Hun er fullkomment frisk, vi finner ikke noe galt med henne!» Willy fortalte da legen om sin telefonsamtale med mannen fra Snåsa, og legen uttalte: «Jeg skjønner ingen ting, men det er mye vi leger ikke skjønner. Det er mye mellom himmel og jord som vi ikke forstår.» Etter det har Benita ikke hatt plager med ettervirkninger fra kyssekyken.

Jan Harsem som har skrevet artikkelen tok kontakt med Gideon for en tid siden i forbindelse med den nye situasjon vi har fått rundt skoleutdeling. Han uttrykte sterk sympati med oss og de forsøk vi gjorde for å få snudd resultatet. Han mente at den nye tolkning av Opplæringsloven vi var utsatt for var et angrep på viktige verdier, og et brudd på § 1 i Grunnloven. «Verdialliansen», organisasjonen Harsem representerer, arbeider for en mer markert kristen samfunnskontakt og myndighetskontakt. De vil kjempe for at kristen tro og identitet skal ha samme vern i menneskerettighetene, norsk lov og offentlighet som andre diskrimineringsgrunnlag.

Menneskerettigheter og kristne verdier

For mange er «diskrimineringsgrunnlag» et ukjent begrep. Det er ganske enkelt en liste over forhold ved en person som det er ulovlig å diskriminere på grunnlag av. Diskrimineringsgrunnlagene i likestillings- og diskrimineringsloven er kjønn, graviditet, permisjon ved fødsel eller adopsjon, omsorgsoppgaver, etnisitet, religion, livssyn, funksjonsnedsettelse, seksuell orientering, kjønns-identitet, kjønnsuttrykk, alder eller kombinasjoner av disse.

Diskriminering mot disse er forbudt. Selv om listene ikke er helt sammenfallende, så finnes forbudet mot diskriminering også i arbeidsmiljøloven, menneskerettsloven og menneskerettskonvensjonene. Straffeloven gjengir også en del av de samme i forbudene mot diskriminering og hatefulle ytringer.

Et virvar av lover og regler om kjønn og ekteskap

Kristne personer, bedrifter, organisasjoner, menigheter og trossamfunn, møter i økende grad påstander om at deres verdigrunnlag er diskriminerende. Praksis ved ansettelse

Jan Harsem, som representerer organisasjonen «Verdialliansen».

ser, vigselsspraksis, trosgrunnlag og andre forhold, blir fremstilt som diskriminerende selv om dette ikke er korrekt. For 15 år siden sendte Stoltenbergs regjering ut forslaget til «felles ekteskapslov». I media ble dette omtalt som reformen som skulle gi homofile samme rettigheter som heterofile. Det kom ikke frem i media at partnerskapsloven allerede hadde alle rettsvirkningene som et ekteskap. Det ble heller ikke referert i media at det ikke var diskriminering å forkaste dette forslaget.

De vesentlige juridiske endringene fant sted i adopsjonsloven, bioteknologi-loven og barneloven, og medførte et oppbrudd fra barnekonvensjonens artikkel 7.1, som gir barnet «så langt det er mulig, rett til å kjenne sine foreldre og få omsorg fra dem». Den nye reformen regulerte assistert befruktning og tildeling av juridisk foreldreskap på en måte som fordret en nytolkning av begrepet «foreldre». Barnekonvensjonens grunnlag er at biologiske foreldre er de juridiske foreldre. Med reformen «felles ekteskapslov» ble det åpnet for juridisk foreldreskap uavhengig av biologisk foreldreskap!

I 2015 ble loven om endring av juridisk kjønn behandlet i Stortinget, uten at noe parti hadde gått til valg på en slik lov ved stortingsvalget i 2013. Loven opphever kroppslige kriterier for hva som gir kjønn. Dessuten gir den rett til registrering i Folkeregisteret som juridisk mann eller juridisk kvinne, uavhengig av hvilket kjønn kroppen har. Det juridiske kjønn skal legges til grunn ved anvendelsen av andre lover og forskrifter. Unntaket er etablering av foreldreskap og foreldreansvar. Etter 2015 fortsetter utviklingen mot et kjønnsnøytralt og endog kjønnsoverskridende språk.

Komplisert språk - vanskelig å forstå

Utvalget som leverte forslag til ny barnelov i 2020 skrev:

Utvalgets primære standpunkt er at barnelovens terminologi bør være kjønnsnøytral slik

at benevnelsene «mor», «far» og «medmor» ikke benyttes i loven. I tillegg til ønsket om å inkludere alle former for familier er det viktig for utvalget å gå lenger i likestilling mellom heterofile og homofile par som kan bli foreldre etter loven. Utvalget har vurdert benevnelser som «fødeforelderen» og «den andre forelderen», men er usikker på hvordan disse vil bli mottatt og fremmer derfor ikke forslag om dette. Utvalget ønsker å tilstrebe en lov som i størst mulig grad inkluderer ulike familiekonstellasjoner. Utvalget vurderer at det ikke er nødvendig at bestemmelsen viser til «kvinnen» som føder barnet, men at det heller skal vises til «den» som føder barnet.

Hvor går vi «hen»?

Språkrådet har nettopp avsluttet høringen som også omfattet å ta inn «hen» i normen i bokmål og nynorsk. Slik anvendes språket aktivt til å reformere hvordan det norske samfunnet forstår kjønn. Det finnes en myte om manglende toleranse og aksept blant kristne. Få, om noen grupper, blir i større grad enn kristne utfordret hver dag på hvordan tro og verdier fungerer i samfunnet. Det kan oppstå indre konflikter når egen identitet defineres som diskriminerende og intolerant.

Verdialliansen vil fremme og forsvare kristne verdier i samfunnet, og fremme kristentro, identitet og verdigrunnlag. Dette skal være legitimt og beskyttet av bestemmelsene omkring menneskerettigheter og diskrimineringsvern.

Når «hen» blir normert i språket, så vil det inngå i norskundervisningen at kjønn ikke defineres som mann og kvinne. Kriteriene for å definere mann og kvinne er allerede deregulert til individuell avgjørelse. Så vil «hen» regulere nye kjønnskategorier utover mann og kvinne. Der handler det ikke lenger om aksept, inkludering og gode relasjoner til personer med en kjønnsidentitet som

utfordrer vår forståelse. Reformene krever regulering av den enkelte borger, familie, skole og trossamfunns egen forståelse, språk og identitet.

Reformene innenfor området kjønn, familie og menneskelig reproduksjon er gjerne begrunnet i både juss og menneskerettigheter. Motargumentene blir ofte definert som religiøst begrunnet.

Nye reformer og læremidler i skolen og den politiske diskusjon, henviser stadig oftere til religion, kirke og kristne forhold, som noe negativt og problematisk. Det ligger ofte som en ferdig konkludert forutsetning at enhver assosiasjon til kirke og kristen tro representerer et problem.

Dette er forhold som Verdialliansen nå arbeider med å dokumentere, slik at vi i neste omgang kan ta det opp med både departementer og tilsynsmyndigheter. Tidlig på 300-tallet innførte keiser Konstantin kristendommen i Romerriket, og la grunnlaget helt frem til vår tid for varierende koblinger mellom statsmakten og den kristne kirken. Arbeidet for kristne verdier kan bli oppfat-

tet som et forsvar for dette. Vi møter også motstemmer som peker på det konstantinske systemet kan være en hindring for den kristne kirkens uavhengighet.

Det kan sikkert være mye sannhet i dette, men det kan også være en naiv romantisering av den frie kirken. Hva gjør vi når staten og kommunen krever at de kristne skal endre sin tro og sin forståelse av viktige verdispørsmål? Når reguleringen griper inn i den enkeltes liv, i familiene, i barnehagene, i skolene, på arbeidsplassene, i kulturlivet? Når det blir vurdert som diskriminerende å hevde at ekteskapet er for én mann og én kvinne? At barnets juridiske foreldre som utgangspunkt er biologisk mor og far? At kjønn er kategoriene mann og kvinne?

Gideon i Norge er blant mange som møter utfordringer. Skolene i Norge har stor frihet til å velge læremidler og tilrettelegge for opplæring innenfor læreplanene. Men akkurat for Gideons utdeling av bibler har Utdanningsdirektoratet kommet til at disse vil de ikke anbefale og åpne for. Dette er en åpenbar forskjellsbehandling som det er grunn til å prøve for sivilombudet og eventuelt domstolene.

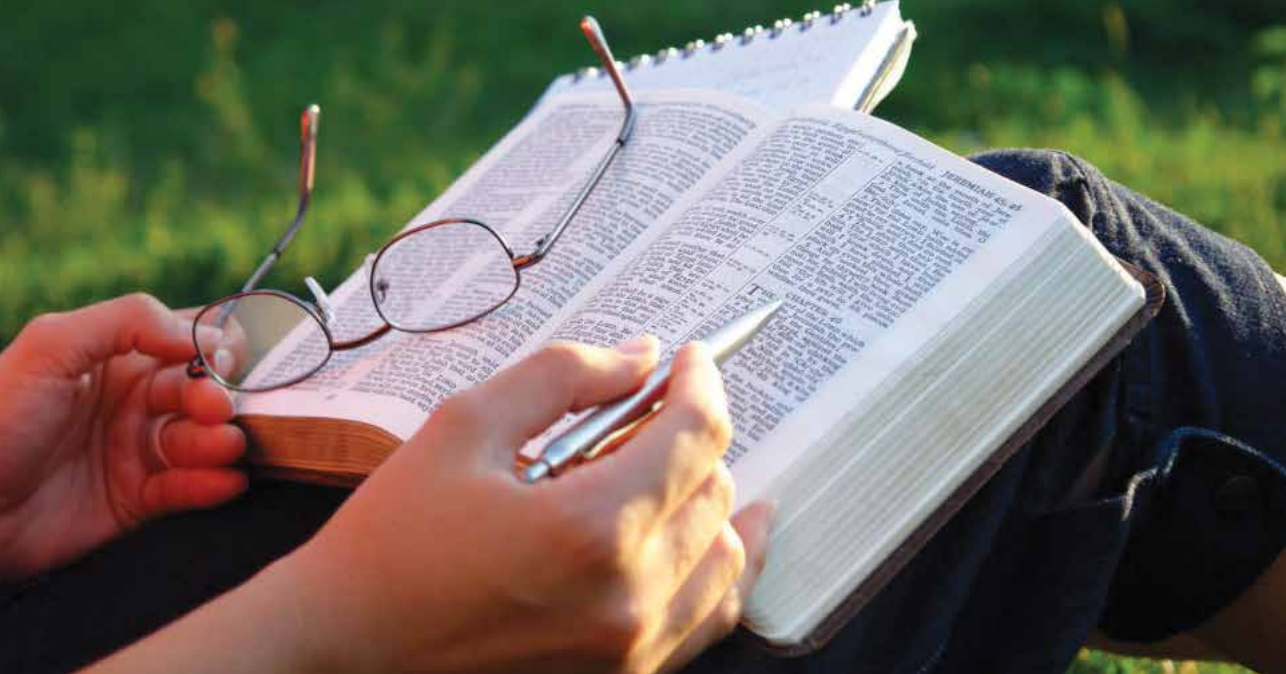

Oppdaterte roll-ups

Administrasjonen ønsker å minne om at alle aktive avdelinger fikk i januar tilsendt en av våre nyeste roll-ups, sammen med plakaten som skulle minne om Landsmøtet vårt i Bergen. Dette ble sendt til formann eller kontaktperson for hver avdeling.

Skal du på presentasjon i en kirke eller forsamling, kontakt din avdelingsformann, så kan du ha med deg denne dit du skal.

Les også artikkelen på side 9 som forteller om hvordan man kan presentere Gideon-kortene våre ved menighetspresentasjoner.

Et Ord for dagen

Mange av oss bruker en av de andaktsbøker som finnes, kanskje tidlig på dagen, for å få en god start. En av disse hadde nå nylig denne påminnelse: Salme 4,3.

«Men du Herre er et skjold for meg, min ære og den som løfter mitt hode!»

Da Elia var så langt nede som han kunne komme ga Gud ham disse tre viktige formaningene:

1. Bruk mer tid med Gud. «Gå ut og still deg opp på fjellet for Herrens ansikt» (1. Kongebk 19,11)

Det var der Gud talte til ham med en svak stemme. Ordet «svak» lærer oss at i stedet for hele tiden å arbeide for Gud, trenger vi å bruke mer tid med Ham. Hvis du ikke gjør det vil du gå tom, og da kommer du ingen vei. Da David følte seg nedstemt skrev han: «Mange reiser seg mot meg. De sier om meg: Hos Gud er det ingen frelse for ham.» «Men du Herre er et skjold for meg, du er min ære, du løfter mitt hode. Jeg ropte høyt til Her-

ren og Han svarte meg fra sitt hellige fjell» (Salme 3, 2-5)

2. Slutt med å prøve å gjøre alt selv. Det er den raske veien til depresjon. Lederskap handler ikke bare om å få jobbe gjort, det handler om å utvikle andre og få det gjort gjennom dem. Elia var ikke alene. Gud sa til han: «Men jeg vil la sju tusen bli igjen i Israel, alle som ikke har bøyd kne for Baal». Ikke bare arbeide, men lær deg å samarbeide!

3. Få klart for deg at oppgaven ikke er over enda. Gud viste Elia at det fremdeles fantes konger som skulle salves, slag skulle vinnes, og en arvtager skulle forberedes. Trenger du en grunn til å komme deg opp av sengen om morgenen? Gud vil gi deg det! Når du er nedfor blir Han ikke sint på deg. Tvert imot sier Hans Ord: «Han bryter ikke et knekket siv og slukker ikke en rykende veke. Med troskap fører Han retten frem». (Jesaja, 42,3)

Dette er Guds vennlighet og kjærlighet!

***Kjell J. Tveter**, vårt medlem, har skrevet en meget god betraktning til bladet om den reduksjon av Guds betydning som synes å skje hos Ola Nordmann, og årsaken til dette. Han tar et skrått blikk mot Pride og lignende bevegelser, og tar opp andre tidsfenomener som gjør mennesker kontrære til den kristne tro. Og han viser oss den motbakke vi trolig skal gå i fremover, men også at Vår Gud vil beskytte og styrke de kristne grupperinger for å kunne stå imot. Vår bror har skrevet spennende bøker ut fra en kristens perspektiv og er, i tillegg til å være professor i medisin, også en kjent debattant og kronikør fra pressen. Og her som ellers i bladet – den enkelte innsender står for sine egne meninger.*

Kjell J. Tveter

Kampen mot kristen tro

Det har i over 2000 år alltid vært noen som har hatt som målsetning å bekjempe den kristne tro. Men det var først i Opplysningstiden på 1600-1700 tallet at denne kampen ble foretatt av deler av det vi kan kalle den kulturelle elite. Hva den kulturelle elite mener om tro og filosofi vil med tiden påvirke hele samfunnet.

Descartes betonte betydningen av den menneskelige tanke og fornuft på en måte som reduserte Guds betydning.

David Hume var den store skeptiker, og en sterk tilhenger av den empiriske filosofi som krever at vi bare skal akseptere det som vi kan erkjenne med våre sanser.

Immanuel Kant mente at vi ikke kunne vite hva som er sannhet, og han har ved det bidratt vesentlig til fremveksten av relativisme.

Hegel mente at historien selv former våre meninger og tanker. Det fører til at det vi mener på et tidspunkt, ikke nødvendigvis er det vi mener noen år senere.

Charles Darwin mente at livets mangfold berodde på naturens egne krefter i form av naturlig seleksjon, som ble et substitutt for Gud.

Et ateistisk syn preger opinionsdannere

Alt liv var i slekt med hverandre. Selv mennesket var ikke skapt, men utviklet fra aper. Karl Marx var ateist, og kjempet for at alle skulle ha det like bra økonomisk. Han var opptatt av å ha makt. Alle midler var tillatt, også vold, i kampen mot herskerklassen.

Sigmund Freud var også en ateist, og så ingen mening eller dypere hensikt med livet. Han var en pioner for fri sex.

Til slutt kan vi nevne den tyske tenker Friedrich Nietzsche som tok steget fullt ut, og hevdet at Gud er død.

Vi lever nå i en sekulær kultur som har fjernet Gud fra samfunnet og fra all undervisning. Jeg kan ikke gå i dybden om de ulike filosofier som vi møter i dag. Jeg nøyer meg med å trekke fram tre områder som vil være

kritiske for fremtiden til landet vårt. Det første jeg vil omtale er det vi gjerne kaller woke ideologi. Det er hovedretningen til eliten i det sekulære Vesten. Hva er woke? Woke ideologi er et meget sammensatt verdenbilde, med islett av ulike tankebygninger, slik som kritisk rase teori, relativisme, postmodernisme, marxisme, multikulturalisme, LHGBT ideologi og ateisme.

Alt er relativt?

Kritisk rase teori sier at alle med hvit hudfarge er rasister. En eldre hvit mann er selve arketyperen på en rasist. I USA er det hvite foreldre som opplever at barna deres kommer gråtende hjem fra skolen fordi læreren hadde sagt at siden de var hvite, var de onde og slemme. Denne teorien har avfødt begrepet «white supremacy»- hvit dominans. Slik hvit dominans anses i dag som et fremmedelement som skal fjernes.

Relativisme regner ingen ting for sikkert, og er vesentlig opptatt med egne følelser og meninger. Sterk selvsentring vil ødelegge ens karakter. Da mister man fotfestet i livet. Relativisme fører til normløshet. Da blir ikke moral absolutt, men styrt av egne følelser og meninger. Absolutt sannhet fornektes også. Vi kan ikke vite hva som er sant. Da kan sannhet fort defineres som det som er nyttig for den enkelte.

Postmodernisme er et rådende syn i dag. Den bygger på relativisme, og avviser således at vi kan vite hva som er sannhet. Postmodernismen bygger på personlige følelser som kan bli viktigere enn fakta. Alle vet at det kun finnes to biologiske kjønn, enten er man født som jente eller som gutt. Postmodernismen avviser dette, og har lagt grunnen for det moderne syn som sier at vi er det kjønn vi selv velger. Kjønn-identitet er styrt av følelser, og fornekter biologiske fakta.

I Norge brukes to ord om dette forhold: FRI og Pride. Foreningen FRI har et eget undervisningsprogram, kalt rosa kompetanse, som våre myndigheter har tillatt å bli undervist

selv i barnehager. All god barnepsykologi går ut på å gi barna trygghet. Nå legger man i stedet opp til at selv små barn skal lure på hvilket kjønn de har, om de er gutt eller jente, eller noe annet. Det er så langt jeg kan forstå, en oppskrift for mange psykiske og mentale problemer. Jeg betrakter FRI og Pride som destruktive krefter med en målsetning å totalt endre vår samfunnsstruktur basert på det vi gjerne kaller kjernefamilien. Fars betydning blir feilaktig oppfattet som mindre betydningsfull.

Kristendommen blir et problem

Multikulturalisme hevder at alle kulturer er likeverdige. Alle religioner er også like. Det er direkte galt å hevde at én religion er bedre enn andre. Derfor blir det et overgrep å forkynne eller hevde at kristendommen er den religion som gir de beste svar på mange av livets problemer. Jesu utsagn om at han er Veien, Sannheten og Livet - og ingen andre - oppfattes som diskriminerende. Derfor bør innvandrere ha lov til å beholde sin opprinnelige kultur. Dermed blir integrering et nærmest umulig prosjekt.

For en på min alder har det vært spesielt å se hvordan marxismen har vunnet innpass i USA. Man skulle tro at det ville være umulig. Frankfurterskolen er den direkte årsak til det. Den var en kommunistisk bevegelse som ikke vektla økonomiske forhold som hovedårsaken til samfunnsproblemer. Roten til det onde lå i selve kulturen som var bygd på judeo-kristne verdier. For kultur-marxistene ble, og fortsatt er, kampen mot den vestlige kristne kultur deres viktigste oppdrag. Man er på en helt uforståelig måte overbevist om at man derved får et paradisi på jord når alle spor etter kristendommen er borte.

Dette er ren utopi. Denne kampen mot den kristne kultur er en av de faktorer som kan føre til at den vestlige sivilisasjon vil kollapse. Vi bør forstå at deler av den politiske elite nettopp ønsker en slik utvikling.

Befolkningsendringer gir svære utfordringer

Det neste punkt jeg ønsker å omtale, er den befolkningsutveksling som finner sted, og som i løpet av ganske få år vil føre til et helt nytt og annerledes Norge. Dette beror på to forhold. Det ene er at norske kvinner føder altfor få barn. For å opprettholde en befolkning må fødselsraten være 2.1- 2.2. I dag er den ca. 1.4. I tillegg har feminister vunnet aksept for at abort er en rettighet. Jeg klarer ikke å se at våre politikere er opptatt av denne problemstilling.

Det andre forhold er knyttet til innvandring, og er vesentlig begrenset til innvandring av muslimer. Innvandring av andre etniske grupper vil ikke nødvendigvis føre til de problemer som en muslimsk innvandring etter all sannsynlighet vil medføre. Den muslimske kultur har ingen likhetspunkter med vestlig kultur. En avgjørende forskjell er at Islam er voldelig. Vi kan nesten daglig lese om vold og terror utført av muslimer. Vårt naboland Sverige er ille ute. Der er det daglig stygg grov vold utført av muslimsk ungdom. Unge svenske jenter må aldri gå ute alene, og i alle fall ikke om kvelden. Da er faren for voldtekt og det som verre er, meget stor. Allah er en annen Gud enn den vi finner i jødedom og kristendom. Muslimer arbeider for et globalt kalifat. Vi bør være oppmerksom på at den radikale venstreside ser Islam som en alliert i kampen mot den judeo-kristne vestlige kultur.

Dessuten er det et forhold til som er lett å observere: Når muslimer begår kriminelle handlinger, har MSM- main stream media- valgt å tone ned etnisiteten til de kriminelle. Hvis derimot en vanlig innfødt utfører noe kriminelt mot en innvandrer, så slås det stort opp. Den kulturelle elite har sterkest sympati med innvandrere.

Det siste jeg har valgt å omtale er globalismen. Det er i dag meget sterke krefter som arbeider for globalisme. De vil ha bort nasjonalstater. De mener verdens problemer er så

store og omfattende at de løses langt bedre med en sterk sentral maktkonstellasjon. Nasjonal stolthet og patriotisme nedtones. Verdens økonomiske forum ledet av Klaus Schwab er en sentral aktør. Han mener at folk flest får det langt bedre hvis de ikke eier noe. Men vi kan være sikre på at den makteliten som skal utgjøre en verdensregjering, vil bli meget rike. FN systemet arbeider også for en globalistisk utvikling. FNs plan heter Agenda 2030, og skal koordineres med Schwabs The Great Reset. I korthet kan vi si at planene er å etablere en verdensregjering. Vi har allerede sett forløpere til slik globalisme. Den norske stat var villig til å overføre ansvaret for den nasjonale helse i pandemi situasjoner til WHO, men disse planer ble stoppet av afrikanske regjeringer som altså viste større klarsinn enn vår egen regjering.

Kristne må stå sammen

Globalisme vil gi en enorm makt til en mindre gruppe. Det vi som kristne bør forstå, er at disse mennesker vil være sekulære, og sannsynligvis også kontrære til klassisk kristen tro og kristen moral. Globalismen vil være blind for enkeltmennesket og dets behov. Vi fikk et innblikk i dette av vår forrige statsminister som brukte uttrykket «sammensuriert» om dem som drister seg til å ha andre syn og meninger. Hillary Clinton kalte slike «the deplorables», som betyr de foraktelige.

Jeg vil avslutte med å nevne klimakampen. Hvis alle fossile energikilder blir forbudt, og man satser vesentlig på energi produsert av vind, vil kostnadene etter all sannsynlighet bli så store at selv det rike Norge vil kunne få problemer.

Det vil bli vanskelig å være kristen i tiden fremover, og kristne bør etablere mindre grupper som samles i hjemmene til bønn for land og rike. Et slikt kristent samhold av mindre grupper vil kunne gi et fellesskap som tilfører nødvendig styrke og oppmuntring i vanskelige tider.

Smittsomme kristne

TA IHOT: Håkon C. Hartvedt går på herret med sine Gunnar Andås og oppvekst.

Foto: Gunnar Andås, AP/NTB

Tittelen er hentet fra en artikkel av Gunnar Andås nylig i Gideon sitt blad. Her skriver han blant annet: «Gud ville ikkje berre velsigne Abraham, men han ville gjere Abraham til ei velsigning for dei han levde mellom.»

let skulle lesse eller losse lass med murstein, så danna dei ofte ei lang rekke, og så kasta dei to murstein frå den eine til den andre.

Når ein hadde tatt imot to mursteinar, så måtte ein straks sende dei vidare, eller så hadde ein ikkje ledige hender til å ta

imot dei neste steinane som kom. På same måte tenkjer eg meg at det er med Guds velsigning – vi må sende den vidare om vi skal vere i stand til å ta imot noko meir.»

Han peker så på enken i 2. Kongebok 4 som fekk beskjed av profeten å låne så mange krukker ho

fikk tak i og fylle olje i dem, for å komme ut av sin økonomiske nød.

Og Gud velsignet oljen i den lille krukken hun hadde fått at den fylte opp alle de andre krukke-ene hun hadde fått tak i. Først når det ikke var flere krukker å fylle olje i, sluttet oljen å strømme fra hennes egen lille krukke.

«**Lat oss difor** halde fram med å dele Guds velsigning med alle som vi har omkring oss – vel vitande at Gud ønskjer å velsigne oss og gjere oss til ei velsigning.»

HÅKON C. HARTVEDT
1910-1980

Faksimile fra artikkelen til Håkon C. Hartvedt i avisen Dagen, 27. juni i år.

Vi gjengir en artikkel som stod i avisen Dagen i juni med tillatelse fra artikkelforfatter, Håkon C. Hartvedt

Smittsomme kristne

Tittelen er hentet fra en artikkel av Gunnar Andås nylig i Gideon sitt blad. Her skriver han blant annet: «Gud ville ikkje berre velsigne Abraham, men han ville gjere Abraham til ei velsigning for dei han levde mellom.»

Dette får meg til å minnst noko frå oppveksten min. Når dei på 60-talet skulle lesse eller losse lass med murstein, så danna dei ofte ei lang rekke, og så kasta dei to murstein frå den eine til den andre.

Når ein hadde tatt imot to mursteinar, så måtte ein straks sende dei vidare, eller så hadde ein ikkje ledige hender til å ta imot dei neste steinane som kom. På same måte

tenkjer eg meg at det er med Guds velsigning – vi må sende den vidare om vi skal vere i stand til å ta imot noko meir.»

Han peker så på enken i 2. Kongebok 4 som fekk beskjed av profeten å låne så mange krukker ho fikk tak i og fylle olje i dem, for å komme ut av sin økonomiske nød.

Og Gud velsignet oljen i den lille krukken hun hadde slik at den fylte opp alle de andre krukke-ene hun hadde fått tak i. Først når det ikke var flere krukker å fylle olje i, sluttet oljen å strømme fra hennes egen lille krukke.

«**Lat oss difor** halde fram med å dele Guds velsigning med alle som vi har omkring oss – vel vitande at Gud ønskjer å velsigne oss og gjere oss til ei velsigning.»

UDIRs og statsrådets nei er noe helt nytt i norsk skole

Hentet fra «Utdanningsnytt - Bedre skole».

Av Kirsti Thuseth Gunnestad
Lektor

Høsten 2021 takket Utdanningsdirektoratet og kunnskapsminister Tonje Brenna nei til å la organisasjonen Gideon dele ut Bibelen til norske skoleelever. Gideon anket gjennom sin advokat til sivilombudet. Nå har sivilombudet svart, han er i hovedsak enig i vurderingene UDIR og Kunnskapsdepartementet har foretatt. Iflg den internasjonale organisasjonen Gideon er det første gang i historien at nasjonale myndigheter, med henvisning til landets opplæringslov, velger å sette foten ned for den mangeårige praksisen med Bibel-utdeling til skoleelever. Er det så lurt, og hva betyr dette for demokratiet i landet?

Argumentet er at bibelutdelingen kan være forkynnelse. Skolen skal selvfølgelig ikke utfordre elevene til å tilslutte seg en religiøs tro eller et ikke-religiøst livssyn. Det er for-

eldrene som har ansvar for barnas religiøse, livssynsmessige og etiske oppdragelse. Men kanskje tar ministeren feil? Kanskje er Gideons tilbud en gavepakke som vil berike elevene og gjøre dem til mer kulturbevisste, kritiske og tolerante mennesker? I så fall bør vedtaket om bibelnekt omgjøres.

Den kulturelle innsikten

Skolens formålsparagraf sier at skolen skal gi elevene historisk og kulturell innsikt og forankring. Opplæringen skal bygge på kristen og humanistisk arv og tradisjon, slik som respekt for menneskeverdet og naturen, på åndsfrihet, nestekjærlighet og tilgivelse, likeverd og solidaritet. Opplæringen skal bidra til å utvide kjennskapen til og forståelsen av den nasjonale kulturarven. Det er ut fra dette jeg mener Utdanningsdirektoratet og ministeren har kommet til feil konklusjon. I Norge har vi en over 1000 år gammel kulturarv bygd på kristendommen og Bibelen: Vår kalender er i stor grad påvirket av Bibelen. Mange av skolens fridager har sin bakgrunn i kristne høytider som jul, påske, himmelfart og pinse. Da vil det være bra om

elevene kjenner historiene bak disse høytidene og kan se sammenhengen mellom disse bibelfortellingene og vår kultur.

Språket vårt er fullt av bibelske bilder og uttrykk. Jeg nevner noen eksempler: Hvor lenge var Adam / Eva i paradiset? en syndebukk, en Sareptas krukke, David mot Goliat, en uriaspost, en barmhjertig samaritan, en judas, å kaste perler for svin, å sile myggen, å sluke kameler, å gå inn gjennom et nåløy, når en blind leder en blind og mange flere. Å kjenne bakgrunnen for disse uttrykkene er en fordel for enhver skoleelev og innbygger i dette landet.

For å kunne forstå store deler av norsk litteratur må man kjenne den bibelske bakgrunnen: dikt av Arnulf Øverland, Ibsens drama, Kiellands kritikk av det religiøse hykleriet, Bjørnsons dikt og fortellinger, for å nevne noe, kan ikke forstås i sin dybde uten at elevene kjenner den bibelske referanserammen.

KRLE-faget

Skolen har et KRLE-fag som man ser på som et sentralt fag for å forstå seg selv, andre og verden rundt seg. Faget skal gi kunnskap om ulike religioner og livssyn, gi øvelse i etisk refleksjon og dømmekraft i hverdagen og i møte med samfunnsendringer.

Slik skolen nå er organisert er det opplæringsmålene som teller, og man har gått bort fra godkjenning av lærebøker når det gjelder hvilket kunnskapsinnhold som skal formidles. Likevel brukes både lærebøker og nettressurser i formidlingen av fagene. Ofte er det lærebokforlagene som da velger ut stoff og eksempler. Når det da gjelder formidling av religion og livssyn i skolen, må det i hvert fall være gunstig at elevene i noen grad møter primærkildene. Sånn sett er det å få en gratis Bibel svært gunstig for å bli bedre kjent med kristendommen, og også jødedommen, som religion(er). For elever som er interessert i mer enn det som står i læreboka, gis det her en fin mulighet.

Uvitenhet har aldri vært en fordel

Det å ikke vite og ikke kjenne til bakgrunnen for kulturelle fenomener er ingen fordel for norske elever. Ikke minst vil det være en stor fordel for barn med innvandrerbakgrunn å ha sin egen Bibel og lese i den selv. Det vil hjelpe dem til å forstå hvilken kulturell sammenheng de lever i. Det er selvfølgelig frivillig om man vil ta imot en Bibel eller ikke. Ingen blir tvunget, og det vil være riktig å informere foreldre på forhånd om tilbudet. For min del ville det være positivt om noen ville gi elevene Koranen og Bhagavadgita også.

Alle religiøse skrifter er i og for seg forkynnende, Bibelen også. Men det er ikke slik at om man leser Bibelen, Koranen eller Bhagavadgita ender man opp som henholdsvis kristen, muslim eller hindu. I skolens formålsparagraf heter det også at opplæringsplanen skal fremme demokrati og vitenskapelig tenkemåte. Vi vil at elevene våre skal læres opp til å tenke kritisk og vitenskapelig med tanke på alle ideer og verdier de møter i skolen. De skal selv få danne sitt livssyn og verdier. Men da må de også få møte verdier, tanker, religioner og livssyn. Vi lever i et demokratisk land og vi må kjempe for demokratiet vårt. Jo større kunnskapsgrunnlag elevene har, jo mer de kjenner til ulike livssyn, jo bedre er de i stand til å danne sitt eget. Og jo tryggere de er på sin egen kulturarv og identitet, jo mer åpen og tolerant kan de våge å være mot andres.

Tenk nytt

Vi skal ikke være så redd for kunnskap. Skolen skal være et trygt sted for å møte religion og livssyn. Tabuer og berøringsangst er sjelden til hjelp. Jeg har tro på at norske elever og lærere vil kunne møte bibeltekstene med både åpenhet og kritisk sans og ha mye å lære av å bli i og lese i en Bibel. Elevene kan hente kunnskap, bli kjent med mange av kulturens fortellinger og finne verdier de kan reflektere over i denne boka.

Dr.theol Seth Erlandsson fra Den Lutherske Bekjennelseskirke har skrevet det følgende stykket på basis av Edward Kohlers «A summary of Christian Doctrine» fra 1971. Han er en teologisk forsker og forfatter ved Uppsala Universitet og er en nøkkelperson bak Svenska Folkbibeln.

BIBELEN, den kristne læres kilde og norm

Ingen kan si oss hva Gud vil at vi skal tro og gjøre, uten Gud selv. «Slik vet heller ingen annen enn Guds Ånd hva som bor i Gud» (1. Kor. 2,11b). Derfor kan vår kunnskap om Gud og hans vilje ikke hentes fra noen annen kilde enn fra Guds eget ord. «Skal ikke et folk vende seg til sine guder og spørre de døde til råds for de levende? Til ordet og til vitnesbyrdet» (Jes. 8,19f). «Ordet» og «vitnesbyrdet» betegner i Bibelen den faste undervisning og det sanne vitnesbyrd, som Gud selv har gitt gjennom sine utkårede talsmenn, profeter, evangelister og apostler.

Guds ord må også være normen og kriteriet som all lære og alle lærere må bedømmes etter. «Den som taler, skal se til at han taler som Guds ord» (1. Pet. 4,11). Lærerne i den kristne tro bør «holde seg til det troverdige ord i samsvar med læren, slik at han både er i stand til å rettlede etter den sunne lære og til å gjendrive påstandene til dem som sier imot» (Tit. 1,9). «Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler. Da skal dere kjenne sannheten» (Joh. 8,31f).

Derfor lærer de lutherske bekjennelsesskriftene: «Vi tror, lærer og bekjenner, at den eneste regel og norm hvoretter all lære såvel som alle lærere bør prøves og bedømmes,

alene er Gamle og Nye testamentets profetiske og apostoliske skrifter» (fra innledningen til Konkordieformelen).

Om vi vil formidle våre tanker til en annen person, må vi gjøre det med et språk som han forstår. Ettersom Guds ord er gitt til mennesker for at de skal lære å kjenne og forstå det, må det med nødvendighet åpenbares med et menneskelig språk, som mennesker kan begripe. Guds ord virker ikke som en magisk formel, som ikke behøver å forstås, men vi må ransake de hellige Skriftene og lære å kjenne og forstå deres innhold. Jamfør Ap.gj. 17,11. Når vi derfor ransaker den hellige Skrift, må vi bruke vår kunnskap i språk og grammatikk og anvende vår åndsutrustning for å oppdage meningen og innholdet i det vi leser. Vi kan siden formulere det vi har funnet i læresetninger eller trosbekjennelser, slik som f.eks. i de lutherske bekjennelsesskrifter.

En slik anvendelse av våre mentale gaver er riktig og nødvendig om vi vil lære av Skriftens undervisning. Det er ikke slik at det er finere å tro uten å vite hva man tror. Skriftens lære er klar og tydelig, og vi må gi grunn for vår tro. «Hold Kristus hellig som Herre i hjertet! Vær alltid beredt til forsvar når noen krever dere til regnskap for det håp dere eier. Men gjør det ydmykt og med frykt» (1. Pet. 3,15f).

Det er ikke vår sak å sette oss til doms over bibeltekstens klare mening, slik at vi skulle akseptere det som stemmer med våre personlige meninger, og forkaste alt som ikke stemmer med disse. Denne kritiske bruk av menneskets forstand er helt malplassert når det gjelder de guddommelige sannheter. Der Gud har talt, opphører retten til privat bedømmelse. «Vi river ned tankebygninger og alt stort og stolt som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og vi tar hver tanke til fange under lydigheten mot Kristus» (2. Kor. 10,4-5). Vi må motta Skriftens ord i den mening og det innhold den har. Vi får ikke legge til eller trekke noe fra (5. Mos. 4,2), heller ikke forvanske Guds ord ved å lese inn vår egen mening i teksten (2. Kor. 2,17). Vi får derfor ikke rette Skriften etter våre ideer og logiske slutninger, men har å rette våre tanker og ideer etter Skriften.

Bibelen må tolkes rett

Å tolke Skriften betyr at vi med egne ord forklarer og redegjør for hva bibeltekstene faktisk mener og lærer. Bibelteksten har et klart gitt innhold og mening, «sensus literalis unus est». To motstridende tolkninger av samme tekst kan ikke begge være korrekte. En rett bibeltolkning består derfor i å finne, framlegge og gjøre rede for den av Gud gitte mening med Skriftens påstand og ta ordene som de står i deres egentlige og tydelige mening. Gjennom Skriftens store dyp og rikdom lar ikke alltid et skriftords mening seg fange i en eneste setning. Innholdet i et ord eller uttrykk kan gi opphav til en lengre utlegning, og en oversettelse får ikke alltid med hele innholdet. Derfor kan ikke studiet av de hellige Skriftene på grunnspråkene opphøre.

Tilsynelatende motsigelser forklares med «troens analogi», d.v.s. ved hjelp av andre tydelige bibelsteder som behandler samme sak. Det finnes lærepunkter i Bibelen som ikke stemmer med vår måte å tenke på og som vi ikke lykkes å bringe i harmoni med

hverandre. Som eksempel kan nevnes Bibelens lære om at det er helt og holdent Guds fortjeneste at du blir evig salig, og Bibelens lære at det er helt og holdent din egen feil om du går evig fortapt. Selv om vi altså kan finne uttalelser i Skriften som vi ikke får til å stemme med vår tanke, finnes det likevel ingen som motsier hverandre. Det er derfor ikke vår hensikt å bevise sannheten i Bibelens undervisning på en måte som tilfredsstiller menneskets fornuft, vi bare redegjør for hva Bibelen lærer.

For at en bibelsk lære skal være sann, behøver den heller ikke stemme med uttalelser fra kirkemøter, med en kirkes bekjennelsesskrifter, med den menneskelige fornufts slutninger, med vitenskapens «fakta» etc. Men den må til punkt og prikke stemme overens med Skriftens egne klare påstander. Som kilde og norm for en kristen lære forkaster vi derfor hver type og form for menneskelig autoritet. Eksempler på dette er kirkefedrene, kirkemøter, kirkebekjennelser, menneskelig fornuft, vitenskap, private anskuelser, svermernes «indre lys», nye åpenbarelser eller pavens uttalelser ex cathedra etc.

Å akseptere menneskegjorte lærdommer som Guds lære

a) er dårskap. «De dyrker meg forgjeves, for det de lærer, er menneskebud» (Matt. 15,9, jfr. Kol. 2,22),

b) gir ingen fast grunn for hjertet. «La dere ikke rive med av all slags fremmede lærdommer! For det er godt at hjertet styrkes ved nåden» (Hebr. 13,9),

c) er farlig, for det ødelegger den rette tro. «Vokt dere for de falske profeter! De kommer til dere i saueham, men innvendig er de glupske ulver» (Matt. 7,15),

d) er synd, for Gud forbyr det. «Derfor vender jeg meg mot profetene, sier Herren, de som stjeler mine ord fra hverandre» (Jer. 23,30).

Geir Lahnstein, et mangeårig medlem av vårt forbund er mer enn normalt interessert i historie. Han har skrevet artikler i aviser og tidsskrifter om slike tema, holdt foredrag og skrevet kompenser om historiske tema. Han har delt med Gideonbladet flere artikler som omhandler diakoni og bakgrunnen for at denne tjenesten er blitt som den har blitt, over mange år. Vi bringer et utdrag her fra en lengre oversikts-artikkel. Dette vil trolig ha interesse for alle, men spesielt for dem hos oss som har vært med på utdeling på sykehus eller sykepleier/diakonutdanningene. Slike er for øvrig planlagt flere steder i landet.

Diakonhjemmet og den mannlige diakoni

Den kvinnelige diakoni hadde fått sine egne institusjoner, og ved inngangen til år 1900 var det en blomstrende aktivitet på Lovisenberg, Menighetssøsterhjemmet og ved Diakonianstalten Haraldsplass i Bergen og andre steder. Annerledes med den mannlige diakoni. Mens Indremisjonen var en aktiv initiativtaker og drivkraft når det gjaldt diakonissebevegelsen, så var man langt mer lunken til å gå i bresjen for diakonale tiltak for troende menn.

De lavkirkelige organisasjonene lot seg ikke på samme måte mobilisere til målrettet og systematisk kamp på dette området. Disse organisasjonene var på slutten av 1800-tallet mest opptatt av å etablere folkehøyskoler og lærerutdanninger. Heller ikke den formelle kirke viste noe særlig engasjement for diakoni. Den mannlige diakoni arbeidet rett og slett i motvind.

Men her, som på Lovisenberg, dukket det opp en ildsjel som satte fart i sakene. Men dette var i 1889, det vil si 21 år etter at diakonissene i 1868 var kommet i gang på

Grønland. Prest Hartvig Halvorsen hadde sin oppvekst på Vestlandet blant haugianere og venstrefolk, og i en periode hadde han nær kontakt med den sterkt markerte prest og indremisjonsmannen Lars Oftedal (1854-1910). Han mottok også sterke inntrykk i studietiden fra Gisle Johnson. Han ble sekretær i organisasjonen «Den norske Lutherstiftelsen» og i den sammenheng arbeidet han aktivt for samling av indremisjonsselskaper rundt om i landet som i sin tur resulterte i 1891 til opprettelsen av «Det norske indremisjonsselskap», populært kalt «Landsindremisjonen». I 1889 tok Halvorsen initiativ til opprettelsen av en diakonal utdanningsinstitusjon for menn.

Det norske Diakonhjem - fra Lindern til Steinrud

Allerede 21. april 1890 var man i gang. Halvorsen hadde tilrettelagt slik at man kunne flytte inn i lokaler på Lindern (litt syd for det nåværende Ullevål sykehus). I tillegg til forstander Halvorsen var det tre ansatte og i alt et kull på 10 diakonelever. Her på Lindern holdt de til i tre år og belegget var på 60 fattige eldre menn. Men man så fort

at det var behov for mer profesjonell medisin og pleie. I 1893 gjorde man et skikkelig eiendomskupp. Man lånte opp og fikk innsamlet penger for å kjøpe Steinrud gård (nord for Majorstuen) som var et område på 130 mål. Da Holmenkollbanen noen år senere ble utbygd til Frognerseteren doblet prisen seg på den innkjøpte eiendommen. Tiden var overmoden for å bygge et moderne sykehus, et sykehus med ansettelse av leger slik at det var mulig å gjøre kirurgiske inngrep. Sykehuset sto ferdigbygd i år 1900 med to moderne tidsmessige bygninger.

Det indre liv på Diakonhjemmet i startfasen

Også for Diakonhjemmet fikk man se innflytelsen fra de store tyske Diakonianstaltene. Et viktig poeng var at anstalten skulle være et hjem. Men denne gang for unge menn som ønsket en livslang tjeneste for kirken som forpliktelse på sin kristentro. Overordnet instans var Diakonhjemmets styre, men den daglige leder hadde tittelen forstander og er helt opp til vår egen tid bekledd av en prest. I tillegg var det ansatt en husmor som hadde det overordnede ansvar for det praktiske med innlosjering, bespising og viktige daglige gjøremål. Opplegget var preget av nøkternhet, orden og skikklighet. Man skulle gå til ro kl. 22, og det var restriksjoner på hvem som kunne komme på besøk og til hvilke tider. Lite ble overlatt til tilfeldigheter. Bønn, bibellesning, andakter

og gudstjenester på søndag hørte med til det faste opplegget. Kapellet var et naturlig samlingspunkt. Jevnlig hadde man også møter med tidligere utdannede diakoner (for eksempel årsmøter) og fellesskapet ble sterkt knyttet til Diakonforbundets meldingsblad, Diakonos.

Bred mobilisering blant kristenfolket

Nå var belegget endret. Pasientene kom fra øvre sosial klasse og måtte betale for seg. Denne egenbetalingen samt kollekter og gaver og noen inntekter fra «nerveavdelingen» og et hospits i nede i byen skulle sikre virksomhetens økonomi. Men i 1899 var det økonomisk bankkrakk i Norge. De negative virkningene av dette slo også inn på Diakonhjemmet. Det var faretruende nær for at foretaket ville gå konkurs. Bred mobilisering blant kristenfolket gjorde at man med nød og neppe kom seg gjennom krisen. Forstander Hartvig Halvorsen var en av dem som privat bidro med lånemidler for å redde virksomheten. Det var kostnadskutt og smalhans i flere år før Diakonhjemmet kom på fote igjen. Sykehuset ble med årene en viktig brikke også i det offentlige helsestellet. Diakonhjemmet lå den gang i Aker kommune og var følgelig raskt en viktig instans for kommunen når det gjaldt å dekke behov for helsetjenester innen medisin og kirurgi.

Perioden fra 1920 til 1960 var påfallende

stabil for institusjonen. En av grunnene kan være at man ikke hadde forstandere med den samme kraft og pågangsmot som Hartvig Halvorsen. Men på begynnelsen var 1960-tallet, i regi av forstander Sigurd Heiervang (1901-1984), kom man igjen over i en ekspansiv fase. Kapasiteten ble betydelig utvidet. Det gjaldt både på sykehuset, skoleavdelingen og internatet. I 1968 opprettet man Diakonhjemmets sosialhøgskole. Nå var det ikke bare diakoni, pleie og omsorg (helsetjenester) som det skulle undervises i. Nedslagsfeltet ble mye videre. Med den dynamiske rektoren Otto Hauglin (1942-2013) og forstander Rolf Lein.

Utvikling og strid

Disse ønsket å ha et langt bredere både sosialt og politisk perspektiv på aktivitetene på Diakonhjemmet. Dette medførte kristelig og ideologisk nyorientering som skapte sterke spenninger innad i virksomheten. Det gjaldt også i det brede kristenfolk. Mange mente at det innebar en sekularisering med sterk nedtoning av den opprinnelige basis, dvs. forpliktelsen på Guds ord og diakonal handling i praksis. Konsekvensen ble den såkalte «Diakonhjemsstriden» som var med på å lamme virksomheten i mange år. Det striden stod om var i første rekke motstanden mot den liberale abortloven av 1977 samt uroen for at diakonien skulle bli sekularisert med konsekvens at diakoni skulle bli identisk med sosialfag og sykepleiefag,

- altså at diakonien skulle miste sin kirkelige identitet. Fra midten av 1980-tallet og frem til vår egen tid har det vært en rekke omorganiseringer kjennetegnet ved ny sterk vekst og utvikling.

Etter et besøk på dette sykehuset nylig hvor man ikke noen steder kunne unngå de mange Pride-flagg i alle ekspedisjoner og på venteværelser, hentet redaktøren følgene fra deres måldokumenter nå i 2022:

Motto: Engasjert for mennesket

At hvert menneske er skapt i Guds bilde og har en ukrenkelig verdi, står sentralt i et kristent menneskesyn. På denne bakgrunn beskriver mottoet hvordan vi ønsker at mennesker skal bli møtt ved Diakonhjemmet. «Engasjert» skal være et kjennetegn på fagmiljøene og arbeidsfellesskapene ved Diakonhjemmet og en kvalitetserfaring alle som søker eller kommer i berøring med våre tjenester skal sitte igjen med.

Fra Diakonhjemmets strategi frem mot 2030:

- en pådriver for bærekraft
- en tydelig og betydelig samfunnsaktør
- en magnet for samarbeidspartnere, og et attraktivt arbeids- og studiested

Husk vår globale målsetting om verving av nye medlemmer

Minst én ny, netto, til hver avdeling i løpet av året!

Ser du noen i ditt nettverk som du burde invitere inn som Gideonmedlem?

*I familien, i naboskapet, i din menighet, på arbeidsplassen din? **Ta et initiativ!***

Gjestfri

*Halleluja,
Herren lever
og tek imot
oss som sine
gjester, i nye
festklede.*

Er vi gjestfrie? Eller som vi ofte seier, gjestmilde?

Ver gjestfrie, med ekte kjærleik, æra kvarandre, hald deg gjerne til det låge. Hald fast på det gode, ten Herren, ver tålmodige i trengsel, vedhaldande i bøn.

Nye menneske står for invitasjon. Herren si dør er open!

Me treng rettleiing, kvar og ein. Me kjem ofte til kort. Rett og god framferd må øvast opp. Me treng og rettleiing i vårt arbeid og i vår teneste.

Vedhaldande i bøn, Gud høyrer når vi ber. Bønene frå kvar av oss, eller frå to eller tre, det dei vert samde om å be om, vert lagt i gullskåler på Herren sitt alter i himmelen.

Me ber om å få bli med, til himmelen. Ja, Herren sjølv har opna døra for gjestene. Ikkje for dei som tok det som sjølv sagt, men for dei som tok imot Han. Dei som Han gav rett til å verta Guds born. Dei som fekk vaska sine klede i Hans eige blod.

Han vil ha fulle hus. Det er vår oppgåve. Vi skal vera gjestar rundt bordet som er dekkja av Han sjølv.

Glade i håpet, dette håpet om det evige livet, det som tek til her, og

som får si fullending i himmelen.

Der er det Han som ber inn til den himmelske sal, der berre glede og godleik rår.

Gjestfri, det må vera Herren sjølv. Han som ikkje gjer skil på folk. Han som kom, for å tena, ikkje for å la seg tena.

Ver gjestfri. Gled deg i håpet!

Hallelujah, Herren lever og tek imot oss som sine gjester, i nye festklede.

Hallelujah, glade i håpet går vi Han i møte. Takk Herre Jesus! Vi gler oss!

Hallelujah, det vert fulle hus! Ei evig glede!

Rom.12.9-13;

*«Lat kjærleiken vera ekte!
Avsky det vonde og hald dykk til det gode! Elsk kvarandre med inderleg syskenkjærleik; set dei andre høgare enn dykk sjøve! Ver ikkje lunka, men ivrige. Ver brennande i Anden, ten Herren! Ver glade i vona, tålmodige i motgangen, uthaldande i bøn. Ver med og hjelp dei heilage som lid naud, og legg vinn på å vera gjestfrie.»*

Gideon har levert nytestamenter til avdelinger i Frelsesarméen flere steder i Norge. En av deres ledere har gitt oss noe mer informasjon om hvordan de møter flyktningene.

Hjelper ukrainere ute og hjemme

Frelsesarmeen driver et av Norges største akuttmottak for flyktninger, og er også engasjert i hjelpetiltak for flyktningene i Ukraina, nabolandene og her hjemme.

Som en global bevegelse med arbeid i 132 land, har Frelsesarmeen lang erfaring med å ivareta humanitære behov også under internasjonale kriser. Da krigen i Ukraina brøt ut, ble det raskt avholdt krisemøte ved organisasjonens internasjonale hovedkvarter i London. Ressurser ble allokert og planer ble lagt, for en situasjon hvor man ville møte menneskelige behov i et uoversiktlig landskap, på tvers av landegrenser.

– Snart kom det ut gripende bilder fra grenseovergangene, hvor Frelsesarmeens folk tok imot kvinner, barn og eldre på flukt, mens det sludret og var kaldt. Mennesker som hadde måttet forlate fedre, ektemenn og sønner uten å vite når eller om man kunne

møtes igjen, forteller kommunikasjonssjef Geir Smith-Solevåg

– Noen som krysset grensen hadde gått i 24 timer uten å spise. De brast i gråt da vi spurte om hvordan de hadde det og hvor de kom fra. Flyktningene er slitne og i sorg over å forlate sine kjære, fortalte divisjonsleder i Frelsesarmeen i Romania, Ionel Sandu til Krigsropet, Frelsesarmeens ukemagasin.

Han ledet hjelpearbeidet ved den rumenske byen Siret, to kilometer fra den nord-østlige grensen til Ukraina. Et nødhjelpsteam, som besto av fem offiserer og fire frivillige, bisto flyktningene som kom over grensen i akuttfasen.

– Vi gir omsorg, rådgivning, mat og annet utstyr. Vi hjelper dem også med SIM-kort for å få tilgang til internett, slik at de kan få snakke med sine slektninger. Overnatting er mulig i Frelsesarmeens lokaler, og for øyeblikket har vi 10 flyktninger i Lasi, og vi

Bilder fra Frelsesarmeens kafé.

forventer flere andre steder i landet, sier han.

Også leker ble delt ut. Ionel fortalte at barna klarer å smile igjen når de får en ny bamse eller bil. For leker blir som regel ikke prioritert i den lille bagasjen folk klarer å få med seg.

Huser flyktninger på høyskole

Siden april 2022 har Frelsesarmeen drevet et av Norges største akuttmottak, i det tidligere høyskole-campuset på Kongsberg. Det kan huse opp til 700 flyktninger; i all hovedsak kvinner, barn og eldre.

– Mottaket skal være et godt sted å være for mennesker i en svært vanskelig livssituasjon, forteller Smith-Solevåg.

– Vi konsentrerer oss derfor om å ta vare på flyktningene som kommer på en best mulig måte og møte deres behov. Gjennom et godt samarbeid med Kongsberg kommune er det skoletilbud, voksenopplæring, helsetjenester og tilbud for barna. Et omfattende samarbeid med frivillige organisasjoner gir et bredt aktivitetstilbud.

Rundt omkring i Norge har Frelsesarmeens lokale kirker åpnet dørene for væresteder, aktiviteter og fellesskap.

– Vi ønsker å være medmennesker og tilby det vi kan der vi er, forteller Smith-Solevåg.

Tilbudene varierer fra sted til sted ut fra bemanning, aktiviteter og kapasitet. Fra Kirkenes i nord til Flekkefjord i sør har mange mennesker blitt møtt med mat, praktisk hjelp, inkluderende fellesskap og språkopplæring. Til dette arbeidet har Frelsesarmeen opprettet et hjelpefond som gjør at våre lokale enheter i Norge raskt kan iverksette tiltak for å møte behov de ser.

Et av stedene som har kastet seg rundt er Frelsesarmeens kirke på Grønland i Oslo. Her drives det språkkafe, matutdeling, klesutdeling – men fremfor alt et pusterom fra en vanskelig hverdag.

– Dette er en helt konkret måte å uttrykke troen vår på – ved å vise nestekjærlighet, sier Frelsesarmeens koordinator på Grønland i Oslo, Heidi Kristine Jørgensen.

Kommunikasjonssjef
Geir Smith-Solevåg.

Gideonvenner – enda viktigere enn før

I vår omfattende Operation Manual finnes beskrivelser av vårt viktigste interne lovverk utformet som 15 «artikler». I disse kapitlenes nr. 13 er Gideonvenner beskrevet.

«Artikkel 13 – Gideonvenner

Seksjon 1. Formål.

Gideonvenner er en gruppe som ikke er medlem av forbundet, men en som frem-skaffer hardt tiltrengt støtte i form av bønn og finansiell støtte til organisasjonen The Gideons International.

Seksjon 2. Bidrag.

- A. *Gideonvenner bidrar gjennom gaver til den generelle finansiering, i USA og andre land som har ordningen.*
- B. *I USA er det ikke satt noe fast økonomisk bidrag for å bli en Gideonvenn. Nasjonale styrer kan sette et eget, årlig økonomisk bidrag som fast for dem som ønsker å være Gideonvenn.*

Hos oss har det vært ønskelig å ha et fast beløp, for tiden er det **kr. 400,-**. En god del Gideonvenner gir også gaver utover det faste beløpet.

I Norge mottar gruppen både Gideonbladet og Bønnekalenderen; og de blir invitert til våre sommer- og julemøter. Vi er veldig glade for de 1650 Gideonvenner vi har.

Så registrerer kontoret at en del av dere som

er «Venner» ikke har innbetalt noen gave i år, og endel, heller ikke i fjor. – Er du i denne kategorien, kanskje du kunne se litt på dette?

Til dere andre: Tusen takk for at du hjelper oss helt konkret med oppgaven med å nå ut til dem som ikke har funnet Veien!

På nettsiden www.friendsofgideons.org finnes det flere opplysninger om denne fine ordningen. Innledningsvis står dette å lese:

«Et estimat tilsier at ca. 30 millioner mennesker i verden dør årlig uten noen gang å ha hørt evangeliet om Jesus. Det finnes fortsatt en rekke land på kloden hvor mennesker ikke har tilgang på Guds Ord, eller hvor det er tillatt å eie en Bibel. Gideonvenner er trofaste partnere med Gideon....., de har lovet å være loyale støttespillere i bønn og hva gjelder penge-støtte for at flere skal bli frelst.

De som slutter seg til Gideonvenner viser et hjerte for denne viktige saken; og at deres bønner for denne virker, det vet vi».

Vet du om noen som er interessert kan man melde seg via vår nettside: www.gideon.no/bli-involvert/venn-av-gideon/ eller ta kontakt via e-post eller telefon.

På samme nettside finner du en hilsen fra en av våre trofaste Gideonvenner, skihopperen Johan Remen Evensen.

Vi gratulerer

80 år

04.09 Grethe Synnøve Bliksfjord
09.09 Randi Granlund
13.09 Kjell Ove Kleivenes
12.10 Kjell K. Haukefær
04.12 Norvald Vedå

85 år

11.09 Knut Tveit
08.12 Tormod Sunde

90 år

27.10 Henry Kåre Olsen
03.11 Magnus Frantzen
04.12 Lars Asbø

Nye Gideonitter og Auxiliary

30.04.2022 - 15.08.2022

Drammen

Harald Flem

Bergen

Ruth Frantzen

Skien/Porsgrunn

Eigil Rognlien

Molde

Øyvind Smievoll
Stig Rune Myklebust Lothe

Sandnes

Torstein Magne Mangelrød
Lise Marcela Mangelrød

Nye Gideonvenner

30.04.2022 - 15.08.2022

Asker/Bærum

Nicoleta Roxana Aurel

Kragerø

Tor Erik Åsulfen

Bergen

Janne Natalie Haukeland
Ole-Magne Nøttveit

Sunnhordland

Sigmund Stensen

Molde

Bjarne Lie

Bergen-Nord

Ruth Breivik
Elisabeth Giskeødegård
Bernt Lindtjørn
Arnt Ståle Lund

Kristiansund N

Eldar Arne Henden

Lofoten

Karstein Edgar Evensen

Åmøy havn

www.amoyhavn.no

**10 uker
til 149,-**

Motta papiravisen mandag-lørdag i 10 uker for kun 149,-. Du får også full digital tilgang inkludert i prisen.

Ingen bindingstid. Abonnementet er automatisk fornyende til ord. pris på 399 pr mnd

Send Dagen til 2229

Haugstad Eiendom AS

4362 Vigrestad

Digger du regnskap?
- det gjør vi

hamar@accountor.no | brumunddal@accountor.no
www.accountor.com/norge

SYKLER - BARNEVOGNER - GAVEARTIKLER

Josef Størkersen

4276 Veavågen

Telefon: **52 82 41 50**

TAKK til alle våre
ANNONSØRER som støtter
GIDEONARBEIDET

mindon

Executive search | Rekruttering | Lederutvelgelse

SANDNES AVDELING

Hadland-Oseland AS, 4330 Ålgård

JÆREN AVDELING

Gilje Vindu, Dirdal

TROMSØ AVDELING

Bernt Hansen Eftf., 9110 Sommarøy

MOLDE AVDELING

Kirkeland Begravelsesbyrå, Molde

www.sg-as.no

Passion for lighting

Ronda AS
 Randabergveien 308
 4073 Randaberg
 post@ronda.no
 Tlf. 918 98 621

KYSTKOMPETANSE^{AS}

Maritime kurs, undervisning, konsulenttjenester

Erlend Nilsen 99273118
erlend.nilsen@k-kompetanse.no

Jan Inge Nilsen 95190746
jan.inge.nilsen@k-kompetanse.no

Skulle
din annonse
stått her?

NORDBOHUS WARI HUS

GILLEN

KOMPETANSE AS

SERTIFISERT OG DOKUMENTERT OPPLÆRING

**INNVIK
FJORDHOTEL**
Misjonsheimen

Arrangement,
overnatting, selskap.
VELKOMMEN!

6793 Innvik - tlf. 57 87 49 90 post@innvikfjordhotell.no www.innvikfjordhotell.no

FEVANG

IGLAND EIENDOM AS

Torggata 9, 4580 Lyngdal

Vi tilbyr kurs og opplæring:
**D5, D6, D5L, Instruktørkurs,
 Passasjer og krisehåndtering**
 Se vår hjemmeside www.marpro.no

Byggevirksomhet AS

Investeringer
 Harald Hårfagres vei 21, 4633 Kristiansand

**Sentralstøvsuger
butikken**

Gamle myrvei 8, 4580 Lyngdal

www.sentralstovsuger.no Tlf: 48 18 55 30

Retraflex.no

**Hide
A
Hose**

Trekk slangen ut av vegg

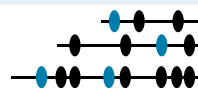

Svithun Elektro

- VI KOMMER NÅR STRØMMEN GÅR!

Strai
 KJØKKEN & BAD
www.strai.no

Abacus Revisjon AS

REVISJON . ATTESTASJON . ÅRSOPPGJØR . RÅDGIVING
 Pedersgata 16 - 4013 Stavanger - Telefon 51 84 93 93
firma@abacusrevisjon.no www.abacusrevisjon.no

Vi borer i fjell, løsmasser og kombinasjons-
 masser for etablering av nye rør.

olimb-anlegg.no

DEN HELLIGE FRANS FRA ASSISI'S BØNN OM FRED

ERRE, GJØR MEG
TIL ET REDSKAP FOR DIN FRED

Hjelp meg å spre kjærlighet der hatet gror,
tro hvor der råder tvil, håp hvor der er angst og nød.

HJELP meg å bringe forlatelse der urett er begått,
å skape enighet, der det er strid,
å spre lys, der det er mørke,
å bringe glede, der sorgen bor.

MESTER, hjelp meg å søke
ikke så meget å bli trøstet som å trøste,
ikke så meget å bli forstått som å forstå,
ikke så meget å bli elsket som å elske.

FOR det er ved å gi at vi får,
ved å tilgi at vi selv får tilgivelse,
ved å miste vårt liv at vi vinner det.

DET ER VED Å DØ AT VI OPPSTÅR TIL
DET EVIGE LIV

